Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini (†530)

(s.v. 27 iunie / s.n. 10 iulie)

Materiale despre Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Samson,-primitorul-de-str%C4%83ini-(27-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Samson%2C+primitorul+de+str%C4%83ini++%2827+iunie%29

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Samson

***

Sfântul Samson era un om blând şi cu multă credinţă şi dragoste. El a fost un medic foarte milostiv şi fără de arginţi, dându-le bolnavilor lui nu doar medicamente trupului, ci şi sufletului. El pe toţi pacienţii lui îi sfătuia să împlinească cu scumpătate cerinţele sfintei credinţe a lui Hristos. Era preot, iar credincioşii veneau cu bucurie la biserică, pentru a participa la slujbele sfântului părinte şi pentru a învăţa din lucrurile minunate pe care acesta le povestea despre Împărăţia lui Dumnezeu şi despre dragostea Mântuitorului pentru oameni. Era cea mai bună gazdă, căci îi primea pe toţi cu inima deschisă, având pentru fiecare o vorbă bună. Iar această mare calitate a sa, aceea de a fi bun şi milostiv chiar şi cu cei străini, pe care nu îi cunoaşte, este mai frumoasă decât orice minune şi înseamnă mai mult decât o sută de învăţături. De aceea Sfântul Samson este numit şi astăzi "primitorul de străini".

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (iunie), ziua a douăzeci și șaptea – Prea cuviosul părintele nostru Samson, primitorul de străini (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini 19
Acatistul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini (27 iunie) 27
Imnografie 39
Vieţile Sfinţilor - Viaţa cuviosului Samson, primitorul de străini 41
Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Samson, făcătorul de minuni şi primitorul de străini 51
Arh. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini..53
Florin Nicolae - Calendar orthodox - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini; Sfântul mucenic Anect; Sfânta mironosiţă Ioana 55
Proloage - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi făcătorul de minuni Samson, primitorul de străini (†530) 58
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Sampson, primitorul de străini 63
Sfântul Samson, primitorul celor străini (27 iunie).....65
Sfântul Samson, primitorul de străini 68
Icoane 70

Evanghelia şi Apostolul zilei

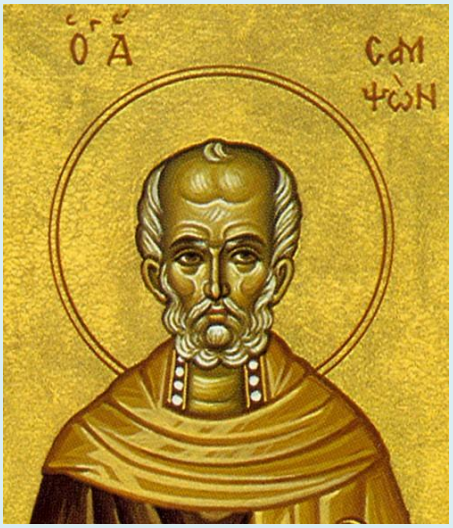

Evanghelia

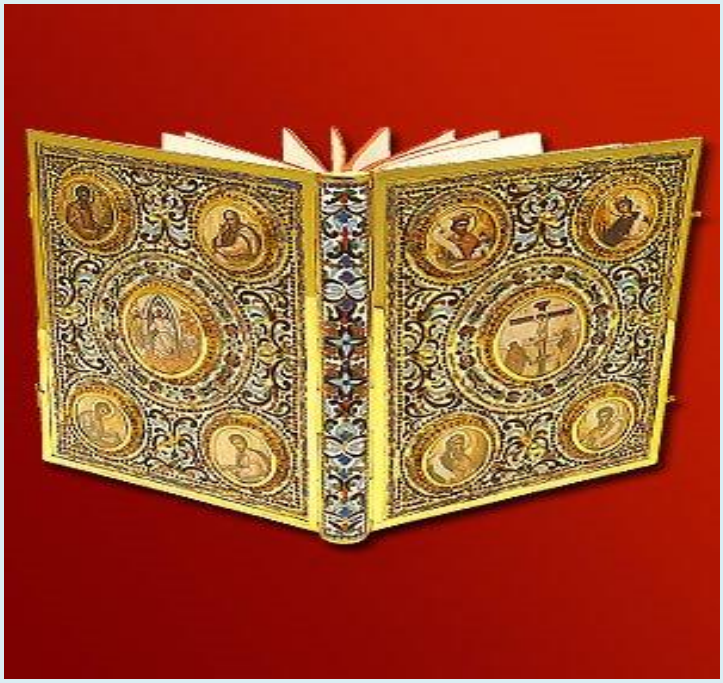

Ev. Luca 12, 32-40

32.Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăţia.
33.Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică.

34.Căci unde este comoara voastră, acolo este inima voastră.
35.Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile voastre aprinse.
36.Şi voi fiţi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor când se întoarce de la nuntă, ca, venind şi bătând, îndată să-i deschidă.
37.Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla priveghind. Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi apropiindu-se le va sluji.
38.Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia şi le va găsi aşa, fericite sunt acelea.
39.Iar aceasta să ştiţi că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa.
40.Deci şi voi fiţi gata, că în ceasul în care nu gândiţi Fiul Omului va veni.

Apostol

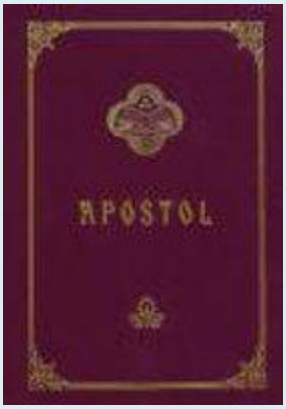

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

II Corinteni 9, 6-11

6.Aceasta însă zic: Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va şi secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va şi secera.
7.Fiecare să dea cum socoteşte cu inima sa, nu cu părere de rău sau de silă, căci Dumnezeu iubeşte pe cel care dă cu voie bună.
8.Şi Dumnezeu poate să înmulţească tot harul la voi, ca având totdeauna toată îndestularea în toate, să prisosiţi spre tot lucrul bun,
9.Precum este scris: "Împărţit-a, dat-a săracilor; dreptatea Lui rămâne în veac".
10.Iar Cel ce dă sămânţă semănătorului şi pâine spre mâncare, vă va da şi va înmulţi sămânţa voastră şi va face să crească roadele dreptăţii voastre,

11.Ca întru toate să vă îmbogăţiţi, spre toată dărnicia care aduce prin noi mulţumire lui Dumnezeu.

În această lună (iunie), ziua a douăzeci și șaptea – Prea cuviosul părintele nostru Samson, primitorul de străini (Minei)

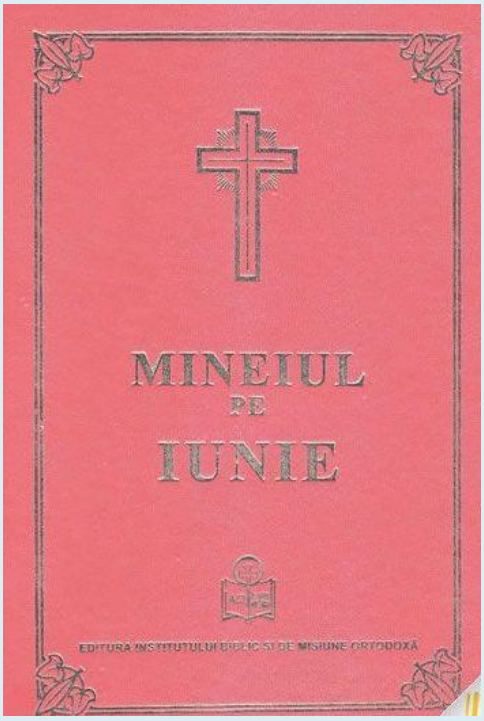

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor...

Părinte prea lăudate, prin fierbinţelile sihăstriei, veştejind pornirile trupului, ai locuit în pustiu, şi ca odinioară Ilie, curăţindu-ţi-se cugetul cu plecările cele către Dumnezeu neîncetat; roagă-te acum să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Samsone de Dumnezeu insuflate, fiind împodobit cu nepătimirea, te-ai numărat cu sihaştri, şi te-ai sălăşluit în lăcaşurile cuvioşilor, unde este lumina cea neapusă, unde este lemnul vieţii. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte de Dumnezeu insuflate Samsone, arătatu-te-ai luminător, luminând lumea cea de sub soare, cu luminile minunilor, şi izgoneşti negura bolilor celor stricătoare

de suflet, încetând întunericul dracilor. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Marie, ceea ce eşti căruţa cea curată, mai presus aleasă de toată curăţia, îndreptează-mă pe mine care sunt cuprins şi strâmtorat de multe păcate, către lăţimea pocăinţei, cu părtinirea ta cea întru-tot putincioasă; căci poţi, ca o Maică a Celui ce toate le poate.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua şi Stăpâna cea prea curată, dacă a văzut pe Mielul său pe Cruce, neavând chip, nici frumuseţe, tânguindu-se zicea; Vai mie! Unde Ți-a apus frumuseţea prea dulcele meu Fiu, unde-Ți este buna cuviinţă, unde este chipul darului Tău cel strălucitor, Fiul meu prea iubite.

Tropar, glasul al 8-lea: Întru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind, şi pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Samsone milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

Canoanele din Octoih şi al sfântului pe 4.

Canonul Sfântului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Veniţi noroadelor să cântăm cântarea lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe norodul, pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Cela ce stai purtând cunună înaintea scaunului, prea fericite, trimite-mi lumină mie, care m-am îndemnat a lăuda cu cântări prăznuirea ta cea prea luminată.

Dorind numai de cele ce te îndemnau către viaţă, ai trecut cu vederea toate cele veselitoare ale lumii, şi ai câştigat moştenirea cea mai presus de lume. Pentru aceea adunându-ne, te cinstim pe tine, Samsone.

Plecându-te legii lui Dumnezeu minunate, cu bucurie ai alergat către vârful bunătăţii, făcându-te întru toate milostiv; pentru aceea acum te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai cuvioase ajutător săracilor prea milosârd, şi bolnavilor doctor prea ales, şi celor supăraţi apărător; pentru aceasta Dumnezeu te-a mărit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Dumnezeu, ca pe o sprijinitoare întărită tuturor celor supăraţi, neîncetat te slăvim, şi te fericim, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Cu mila lui Dumnezeu ai câştigat mila cea dumnezeiască, şi te-ai învrednicit a auzi glasul, care te chema pe tine către dumnezeiasca cămară, vrednicule de laudă.

Să lăudăm pe sfinţitul Samson, căci urmând milostivirii lui Dumnezeu, s-a făcut milostiv către bolnavi, şi îmbrăcăminte tuturor celor goi.

Petrecându-ţi viaţa cea dumnezeiască cu sfinţenie şi cu cinste, te-ai numărat împreună cu Sfinţii, şi ai ajuns la lăcaşurile cuvioşilor, învrednicindu-te de lumina cea negrăită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericit eşti tu, şi bine îţi va fi ţie părinte, celui ce ai păzit legile Domnului şi Dumnezeului nostru. Pe care roagă-L să se mântuiască turma ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Goneşte, Preacurată întunericul sufletului şi al cugetului meu, şi dă-mi a vieţui ca ziua cu bună cuviinţă, făcând poruncile cele mântuitoare.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine Doamne, cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Câştigând suflet milostiv părinte, ai ajutat pe săraci cu dare îndestulată, şi acum te-ai mutat către împărăţiile cele de sus, ca să iei răsplătirile ostenelilor tale. Pentru aceasta întru veselia inimii te fericim pe tine, Samsone.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce singură eşti tare părtinitoare credincioşilor, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, pe care mai presus de cuget şi de cuvânt L-ai născut, să mântuiască sufletele noastre de toată scârba, şi de nevoi, şi de primejdii; Maică Fecioară, folositoarea păcătoşilor şi ajutătoarea lumii.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua cea prea curată văzând pe Mielul şi Păstorul mort spânzurat pe lemn, tânguindu-se cu lacrimi ca o Maică grăia: Cum voi răbda smerenia Ta cea mai presus de cuvânt Fiul meu, şi patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne auzul rânduielii Tale, şi Te-am proslăvit pe Tine, unule Iubitorule de oameni.

Ca o stea prea luminoasă luminezi inimile noastre tuturor, celor ce după vrednică datorie te fericim.

Lepădând somnul de la ochii tăi, ai privegheat, şi toate dezmierdările trupului le-ai adormit.

Pe săraci iubind, cuvioase, pentru dragostea lui Hristos, ai luat moştenirea cea de sus bucurându-te.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sfinţenie ai vieţuit pe pământ purtătorule de Dumnezeu, prea fericite, şi ai câştigat veseliile cele veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine Stăpână prea curată, palatul cel luminos al Cuvântului, te lăudăm cu cuvinte, şi te fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorul de lumină, şi Făcătorul veacurilor, Domnul, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Odihnindu-se întru tine lumina cea prea curată, te-a făcut cu chip luminos părinte cuvioase, cel ce ai luminat pe credincioşi cu strălucirile bunătăţilor tale.

Cu multă milostivire te-ai făcut îmbogăţitor săracilor, şi doctor celor bolnavi, arătat ridicându-le lor casă de doctorie curăţitoare de boli.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curăţindu-te pe sineţi de noroiul patimilor, cu adevărat te-ai arătat lăcaş curat Preasfântului şi cinstitului Duh, purtătorule de Dumnezeu părinte; pentru aceea te lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine Preasfântă curată, ceea ce eşti podoaba lui Iacov, cu credinţă te lăudăm prin glasuri dumnezeieşti, ca pe una care ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat, de care se cutremură toate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Iubind milostivirea Samsone pururea pomenite, şi deschizând săracilor milostivirile tale cu cuget desăvârşit, te-ai îmbogăţit cu comorile cele cereşti.

Zidit-ai casă prea sfinţită întru slava Dumnezeului nostru, la care alergând credincioşii, se curăţă de multe feluri de boli, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sfinţenie ţi-ai săvârşit viaţa, şi ai locuit împreună cu cuvioşii, ca un cuvios, rugându-te pentru noi care te cinstim cu credinţă, de Dumnezeu insuflate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Făcutu-te-ai, Cer înalt lui Dumnezeu Împăratul tuturor, şi palat prea curat, şi cămară prea luminată cu dumnezeiescul dar, Preacurată.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel necurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Ca pe un doctor prea ales şi rugător bine primit, cei ce alergăm la dumnezeiescul tău sicriu, Samsone de Dumnezeu înţelepţite, cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi şi cu cântări bucurându-ne, prea slăvim pe Hristos, cel ce ţi-a dat ție un dar ca acesta de tămăduiri.

Icos: Pe cel ce şi-a săvârşit viața bătrâneților smerită şi fără de răutate şi curată, şi minunată a primit darul cel tare şi negrăit al minunilor, pe prea cuviosul Samson să-l lăudăm, ca pe un hrănitor celor flămânzi, şi ajutor celor din nevoi, şi pe biruitorul cel mare, pe cel ce a ridicat neputincioşilor lăcaşul cel dumnezeiesc al tămăduirilor.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi şaptea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Samson, făcătorul de minuni şi primitorul de străini.

Stih: Samson de demult, pe vecini a biruit,
Iar acest nou Samson a zdrobit pe draci desăvârşit.
Întru această lună în a douăzeci şi şaptea zi,
Primitorul de străini, Samson se săvârşi.

Acest sfânt a fost roman cu neamul, şi rudenie marelui Constantin, care risipindu-şi averea ce-i rămăsese de la părinţi, pe la săraci, se duse la Constantinopol şi aflând sfintele case cele de rugăciune, şi cucerindu-se la dânsele cu cuviinţă, se bucură petrecând sihăstreşte, şi se desfăta întru dumnezeieştile Scripturi, fiindu-i gândul numai la Dumnezeu.

După aceea dacă află de dânsul prea cinstitul patriarh Mina, îl hirotoni preot, şi-l făcu unul din clerici. Şi era liman de mântuire săracilor şi celor ce le trebuia ajutor.

Şi având ştiinţă şi de meşteşugul doftoricesc, a vindecat pe împăratul Iustinian ce căzuse într-o boală, netămăduită. Dintru aceasta împăratul mirându-se foarte de vrednicia omului, şi smerindu-se de dânsul, zidind prin mijlocirea lui aceea mare şi vestită casă, făcu şi casă de oaspeţi, şi pe sfântul acesta îl făcu schevofilax, adică păzitor de sfintele vase ale bisericii celei mari.

Apoi el bine şi cu plăcere dumnezeiască petrecând şi făcându-se multora pricină mântuirii, şi pornind pe mulţi spre râvna şi urmarea vieţii sale celei plăcute lui Dumnezeu, acolo a adormit.

Iar cinstitele lui moaşte au fost mutate în marea biserică a Sfântului Mochie, izvorând în toate zilele izvoare de tămăduiri, întru slava şi lauda lui Hristos Dumnezeului nostru.

Tot în această zi pomenirea Sfântului mucenic Anect.

Stih: Nu era cu putinţă lui Anect a nu suferi,
Până în sfârşit pentru Hristos a muri.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Diocleţian şi a lui Urban guvernatorul Cesariei celei din Capadocia. Şi pentru că învăţa pe creştini, şi-i sfătuia să nu se înfricoşeze, nici să se moaie de munci, ci mai vârtos să se îmbărbăteze pentru adevăr, şi să moară pentru buna credinţă, a fost pârât la guvernatorul şi prins.

Şi întâi a fost băgat în temniţă; apoi aducându-se înaintea guvernatorului a fost silit să jertfească la idoli, iar el îi doborî jos prin rugăciune; drept aceea a fost întins de

patru inşi, şi bătut cu toiege de zece ostaşi. Apoi a fost spânzurat de un lemn. Şi-i tăiară degetele mâinilor şi ale picioarelor, şi a fost strujit cu unghii de fer peste tot trupul. Deci biruind muncile, prin arătarea dumnezeiescului înger, s-a făcut sănătos.

Şi iarăşi pogorându-se de pe lemn, i-au pătruns gleznele cu piroane de fier. Şi primii pe pieptul său o tigaie arsă în foc, şi i s-a poruncit, de şezu pe un scaun de fier ars foarte, şi-i împunseră picioarele cu ţepi de fier arse. Apoi îl băgară iarăşi în temniţă. Şi iarăşi arătându-i-se îngerul, îl scăpă din legături, şi-l mângâia.

Drept aceea şi mulţi din cei ce-l văzură sănătos, mergând către dânsul, se botezau, şi se vindecau de bolile ce aveau.

După acestea iarăşi fu spânzurat cu pietre grele de mâini şi de picioare, şi înălţat pe un lemn drept trei zile. După aceea bătându-l cu toiege pe pântece, l-au ars cu făclii, şi l-au băgat într-o căldare, ce fierbea pe foc, şi primii plumb topit în gură, şi-i puseră în cap un coif ars foarte. Şi fu băgat într-un cuptor cu foc, şi fiind păzit de toate acestea nevătămat, a tras pe mulţi necredincioşi la credinţa în Hristos, cărora li s-au tăiat capetele.

Iar sfântului scoţându-i două fâşii pe spinare din grumazi până în călcâie, luă însuşi una, de o zvârli în obrazul judecătorului, pentru care i s-a tăiat capul, ieşind lapte în loc de sânge din tăiere. Şi-şi luă capul în mâinile sale, de umblă cu dânsul, ca două semne, întru slava şi lauda adevăratului Hristos şi Dumnezeului nostru.

Tot în această zi povestirea lui Sinesie, episcopul Chirinei pentru oarecare filosof Evagrie şi pentru trei sute litre de aur.

Stih: Dă bogatule, săracilor bogată dare,
Căci o vei lua pe ea cu multă înmulţită îmbelşugare.

În Alexandria pe vremea lui Teofil episcopul aceleiaşi cetăţi, Sinesie un oarecare episcop Chirinei, bărbat filosof, şi iubitor de străini, cunoscând pe un oarecare Evagrie cu numele filosof adică şi acela, dar nu iubitor de străini, elin însă cu credinţa, şi foarte pironit spre închinăciunea idolească, ca cei ce fusese amândoi ucenici la şcoală, şi se împrietenise nu contenea sfătuindu-l, şi cu tot chipul cercându-se, ca să-l aducă pe acela spre cunoştinţa de Dumnezeu; şi în sfârşit târziu oarecând l-a plecat pe el să se facă creştin, şi botezându-l cu toată casa sa, îi spunea lui pentru judecata ce va să fie, şi pentru răsplătire, şi pentru iubirea de săraci şi milostenia, căci Evagrie avea multă avere, şi nu puţin aur; era însă

învârtoşat şi atâta de nemilostiv, încât şi mult s-a ostenit episcopul prin toate chipurile ca să moaie învârtoşarea lui şi să-l aducă la îndurare, şi nicicum putând, în sfârşit l-a plecat, ca să împartă aurul la săraci pentru ca să-l ia pe acesta de la Hristos însutit precum îi spunea episcopul, şi mai întâi acela a zis către episcopul: Eu mă aflu cu totul neputincios ca să împart cu mâinile mele acest aur la săraci după învăţătura ta, iar tu dacă crezi că-mi spui adevărul, primeşte trei sute litre de aur, şi dându-mi mie sinet cu mâna ta de plata lor, împarte precum voieşti, şi aşa cu adevărat voi cunoaşte, că-mi va plăti precum tu zici; şi plecându-se episcopul la aceasta şi împărţindu-se aurul, Evagrie luând sinetul scris de mâna episcopului, îl avea în păstrare.

Deci mai trăind după aceasta câţiva ani, căzând în oarecare boală, şi aproape de darea sufletului fiind a poruncit fiilor săi, ca, atunci când îl vor îngropa, să-i pună în mâini sinetul episcopului şi apoi să-l acopere cu piatra deasupra mormântului.

Deci luând fiii săi sinetul, au făcut precum li s-a poruncit, şi după a treia zi a îngropării sale i s-a arătat Evagrie, episcopului Sinesie, zicându-i: Vino, prea sfinte episcoape, la mormântul meu, şi primeşte-ţi sinetul scris de mâna ta, căci eu mi-am primit datoria de la Hristos, după făgăduinţa ta, şi nu mai am cu tine nici o socoteală; iar spre a ta deplină încredinţare, cu însuşi mâna mea am iscălit primirea în sinetul ce mi s-a fost dat de tine, căci nu ştia episcopul că împreună cu Evagrie s-a îngropat şi sinetul său.

Deci făcându-se ziuă, chemând episcopul pe fiii lui Evagrie, îi întrebă pe ei de au îngropat şi altceva împreună cu tatăl lor, iar ei îi spunea că nimic alt decât hainele cu care era îngropat. Zisu-le-a episcopul, n-aţi îngropat împreună cu el şi oarecare hârtie?

Atunci dânşii aducându-şi aminte, i-au zis aşa: Stăpâne, când era el aproape de sfârşit, ne-a dat nouă o hârtie, zicându-ne: După ce mă veţi îngropa, să nu mă acoperiţi mai-nainte cu piatra de pe mormânt, până ce nu-mi veţi pune în mâini această hârtie, fără să ştie cineva despre aceasta.

Deci episcopul degrab împreună cu fiii lui Evagrie, şi cu tot clerosul bisericesc, aflându-se împreună cu ei şi oarecari iubitori de Dumnezeu bărbaţi, au mers la mormântul lui Evagrie, şi deschizând, au văzut pe Evagrie zăcând cu bună întocmire şi după rânduială nimic având neplăcut. Iar hârtia aflându-se în mâinile sale, pe care şi luându-o episcopul, o a cetit în auzul tuturor, cuprinzând aceste cuvinte: Eu Evagrie filosoful, scriu ţie prea cuviosului episcop, bucură-te întru Domnul. Am primit datoria, şi mi s-a plătit cu desăvârşire, şi despre aceasta nu am

nici o socoteală cu tine. Şi mulţumesc lui Dumnezeu şi cuvioşiei tale, că am câştigat însutită comoară în ceruri şi viaţă veşnică precum mi-ai făgăduit mie.

Acestea întru auzul tuturor citindu-se, după ce au văzut toţi scrisoarea proaspătă şi au cunoscut că este de mâna mortului, iar mai ales s-au adeverit de la fiii aceluia, că, atunci când au îngropat scrisoarea acea împreună cu tatăl lor, avea scrise numai cele de mâna episcopului şi mai ales că cele de curând scrise dovedeau; s-au spăimântat toţi, şi cu mare glas întru multe ceasuri strigau: Doamne miluieşte.

Povestea şi cel ce le-a spus acestea că şi scrisoarea aceasta să păstrează până acum, acolo, unde să păstrează odoarele sfintei episcopii a Chirinei spre deplină încredinţare a multora, arătând adică datoria, ca veche scrisă, şi de mâna episcopului, iar scrisoarea cea după moartea lui Evagrie că este proaspătă şi de mâna sa scrisă.

Tot în această zi, Sfânta Ioana mironosiţa, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: De mormântul căruia Ioana te-ai apropiat,
În sfârşit acum la scaunul aceluia te-ai înfăţişat.

Tot în această zi, cuviosul Luca pustnicul, care în pace s-a săvârşit.

Stih: Trecut-a Luca, dar cuvintele mele despre aceasta nu vor tăcea,
Şi pe celelalte următoare ale vieţii sale bunătăţi vor trâmbiţa.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Marchie şi Marchia, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Marchie şi Marchia, după numire erau potriviţi,
Pe care şi tăierea cea de sabie i-au făcut uniţi.

Tot în această zi, Sfântul sfinţitul mucenic Pierie, preotul Antiohiei, care prin foc s-a săvârşit.

Stih: Pe Pierie, Cuvinte ca pe un prinos sfinţit,
Râu credincioşii ţie l-au adus pe cărbuni fript.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Având pe Hristos putere întărită întru supărări, ai trecut furtuna vieţii neînecat, prea fericite, şi ai ajuns a te odihni la limanul cel lin, cuvioase, cu veselie strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind îndemnat de multa înţelepciune, şi de dragoste duhovnicească, cuvioase părinte fericite, ai zidit casă mare, la care cei ce scapă, îşi iau vindecare toţi, cei ce strigă, şi zic: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-te cu dumnezeiasca lumină a bunătăţilor, te-ai arătat luminător luminos şi ai luminat marginile lumii Samsone. Pentru aceea adunându-ne, cu credinţă te fericim pe tine, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lâna odinioară însemna mai-nainte pântecele tău cel curat, prea cinstită, care a primit roua cea cerească, ceea ce a răcorit pe toţi cei cuprinşi de setea păcatului, prea lăudată, bine eşti cuvântată, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu cel ce S-a pogorât...

Mişcându-ţi limba cu bucurie spre laudele lui Dumnezeu, părinte Samsone, ai supus sufletului patimile trupului cu înfrânarea, şi te-ai arătat slugă lui Hristos prea curată, şi moştean cetăţii celei de sus.

Cugetul tău cel prea curat fiind luminat de dumnezeieştile lumini, s-a arătat foarte luminos, şi primitor de curate dumnezeieşti străluciri. Pentru aceea cu cântări te cinstim, purtătorule de Dumnezeu, prea fericite.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Prea lăudate, având viaţa prea sfinţită, prea fericite Samsone, şi mutându-te către Dumnezeu, arătat te-ai prea mărit, căci iată pomenirea ta şi dreptatea petrece în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Încetează acum furtuna cea cumplită a patimilor mele, Pruncă prea curată, binecuvântată, dă război asupra vrăjmaşilor celor fără de trup, care fără milă se pornesc asupra sărăciei mele, ca cu credinţă să te laud, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi Îl prea înălțați întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Iată că tuturor a răsărit ca soarele pomenirea ta părinte, arătat luminând pe cei ce te măresc pe tine într-însa, ca pe o cinstită slugă a lui Hristos, şi moştean Împărăţiei Lui, şi întocmai numărat cu toţi cuvioşii.

Cât este de luminată viaţa ta, cât este de mare slava ta, cât este de fericit mormântul tău, întru care zăcând cinstitul tău trup, izvorăşte sănătate, celor ce cu credinţă aleargă la dânsul, şi cer ajutorul tău totdeauna, înţelepte.

Cela ce străluceşti raze de soare, celor ce te cinstesc pe tine părinte, luminează-ne simţirile sufletului nostru, şi prin rugăciunile tale învredniceşte-ne pe noi, să ne facem părtaşi dumnezeieştii străluciri, rugămu-ne ţie, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca razele soarelui strălucind, luminează simţirile noastre cele sufleteşti ale celor ce te cinstim, şi dumnezeieştii străluciri, prin rugăciunile tale învredniceşte-ne a fi părtaşi, rugămu-ne ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cei ce te ştim pe tine Născătoare de Dumnezeu, prin credinţă ne luminăm cu strălucirile cele prea luminate ale Celui ce S-a întrupat din tine mai presus de cuget, Preasfântă Fecioară, şi ne mântuim de întunericul patimilor şi al primejdiilor, şi de toate nevoile vieţii.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Luminânda

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Cel ce ai cheltuit avuţia ta săracilor, cu plăcerea lui Dumnezeu, şi cu totul te-ai dat lui Dumnezeu o Samsone! Pe Acela roagă-L, ca să ne mântuiască de toate patimile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu acoperământul tău cel puternic păzeşte-ne pe noi pe toţi robii tăi de năvălirile vrăjmaşului, Preacurată, căci pe tine singură te-am câştigat scăpare întru nevoi.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini

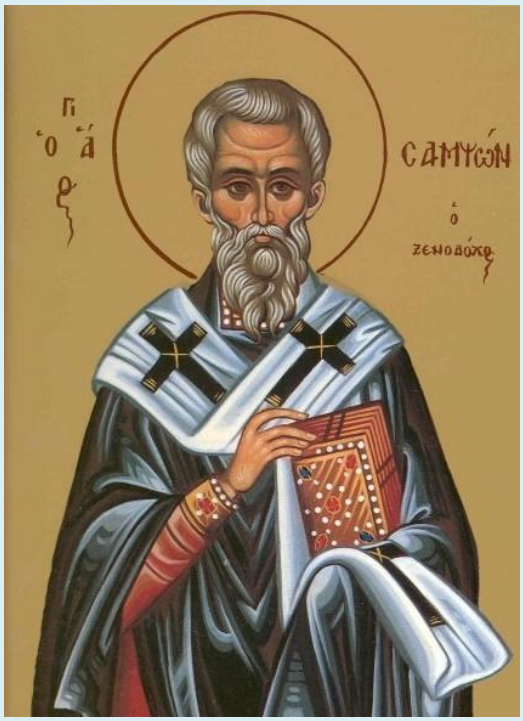

Troparul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini, glasul al 8-lea: În răbdare ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Samson, milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul, pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce stai purtând cunună înaintea scaunului, prea fericite, trimite-mi lumină mie, care m-am îndemnat a lăuda cu cântări prăznuirea ta cea prea luminată.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind numai de cele ce te îndemnau către viaţă, ai trecut cu vederea toate cele veselitoare ale lumii şi ai câştigat moştenirea cea mai presus de lume pentru aceea adunându-ne, te cinstim pe tine, părinte Samson.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecându-te Legii lui Dumnezeu, minunate, cu bucurie ai alergat către culmea virtuţii, făcându-te întru toate îndurat pentru aceea acum te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai, cuvioase, ajutător săracilor prea milosârd şi bolnavilor doctor prea ales şi celor necăjiţi apărător pentru aceasta Dumnezeu te-a mărit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Dumnezeu, ca pe o sprijinitoare întărită tuturor celor supăraţi, neîncetat te slăvim şi te fericim, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mila lui Dumnezeu ai câştigat mila cea dumnezeiască şi te-ai învrednicit a auzi glasul care te chema pe tine către dumnezeiasca cămară, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm pe sfinţitul Samson, căci urmând milostivirii lui Dumnezeu, s-a făcut milostiv către bolnavi şi îmbrăcăminte tuturor celor goi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Petrecându-ţi viaţa cea dumnezeiască cu sfinţenie şi cu cinste, te-ai numărat împreună cu sfinţii şi ai ajuns la locaşurile cuvioşilor, învrednicindu-te de lumina cea de negrăit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericit eşti tu şi bine îţi va fi ţie, părinte, celui ce ai păzit legile Domnului şi Dumnezeului nostru pe care roagă-L să mântuiască turma ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Alungă, Preacurată, întunericul sufletului şi al cugetului meu şi dă-mi a vieţui ca ziua cu bună cuviinţă, împlinind poruncile cele mântuitoare.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul rânduielii Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o stea prea luminoasă luminezi inimile noastre, ale tuturor celor ce după vrednică datorie te fericim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădând somnul de la ochii tăi, ai privegheat şi toate dezmierdările trupului le-ai adormit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe săraci iubind, cuvioase pentru dragostea lui Hristos, ai luat moştenirea cea de sus, bucurându-te.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sfinţenie ai vieţuit pe pământ, purtătorule de Dumnezeu prea fericite şi ai câştigat veseliile cele veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine, Stăpână prea curată, palatul cel luminos al Cuvântului, te lăudăm cu cuvinte şi te fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorul de lumină şi Făcătorul veacurilor, Domnul, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odihnindu-se întru tine lumina cea prea curată, te-a făcut cu chip luminos părinte cuvioase, cel ce ai luminat pe credincioşi cu strălucirile virtuţilor tale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu multă milostivire te-ai făcut îmbogăţitor al săracilor şi doctor al celor bolnavi, ridicându-le lor casă de doctorie curăţitoare de boli.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curăţindu-te pe tine de tina patimilor, cu adevărat te-ai arătat locaş curat Preasfântului şi cinstitului Duh, purtătorule de Dumnezeu, părinte pentru aceea te lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine, Preasfântă curată, ceea ce eşti podoaba lui Iacov, cu credinţă te lăudăm prin glasuri dumnezeieşti, ca pe una care ne ai născut nouă pe Dumnezeu Întrupat, de care se cutremură toate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind milostivirea, părinte Samson, pururea pomenite şi deschizând săracilor milostivirile tale cu cuget desăvârşit, te-ai îmbogăţit cu comorile cele cereşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zidit-ai casă prea sfinţită întru slava Dumnezeului nostru, la care alergând credincioşi, se curăţă de multe feluri de boli, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sfinţenie ţi-ai săvârşit viaţa şi ai locuit împreună cu cuvioşii, ca un cuvios, rugându-te pentru noi care te cinstim cu credinţă, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Făcutu-te-ai cer înalt lui Dumnezeu, Împăratul tuturor şi palat prea curat şi cămară prea luminată cu dumnezeiescul har, Preacurată.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Ca la un doctor prea ales şi rugător bine primit, alergăm la dumnezeiasca ta raclă, Sfinte Samson, de Dumnezeu înţelepţite, cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi şi cu cântări bucurându-ne, preaslăvim pe Hristos, cel ce ţi-a dat ţie un dar ca acesta de tămăduiri.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având pe Hristos putere întărită întru supărări, ai trecut furtuna vieţii neînnecat, prea fericite şi ai ajuns a te odihni la limanul cel lin, cuvioase, cu veselie strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind îndemnat de multa înţelepciune şi de dragoste duhovnicească, cuvioase, părinte fericite, ai zidit casă mare, la care cei ce scapă îşi iau vindecare toţi, cei ce strigă şi zic: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-te cu dumnezeiasca lumină a virtuţilor, te-ai arătat luminător luminos şi ai luminat marginile lumii, părinte Samson pentru aceea adunându-ne, cu credinţă te fericim pe tine, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Lâna odinioară însemna mai înainte pântecele tău cel curat, prea cinstită, care a primit roua cea cerească, ceea ce a răcorit pe toţi cei cuprinşi de setea păcatului, Prealăudată: Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu care S-a pogorât...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mişcându-ţi limba cu bucurie spre laudele lui Dumnezeu, părinte Samson, ai supus sufletului patimile trupului cu înfrânarea şi te-ai arătat slugă prea curată lui Hristos şi moştenitor cetăţii celei de sus.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cugetul tău cel prea curat fiind luminat de dumnezeieştile luminări, s-a arătat foarte luminos şi primitor de curate şi dumnezeieşti străluciri pentru aceea cu cântări te cinstim, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Prea lăudate, având viaţă prea sfinţită, prea fericite Samson şi mutându-te către Dumnezeu, cu adevărat te-ai prea mărit, căci iată pomenirea ta şi dreptatea petrece în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Încetează acum furtuna cea cumplită a patimilor mele, Pruncă prea curată, binecuvântată; dă război asupra vrăjmaşilor celor fără de trup, care fără milă se pornesc asupra sărăciei mele, ca şi cu credinţă să te laud, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia în răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată că tuturor a răsărit ca soarele pomenirea ta, părinte, arătat luminând pe cei ce te măresc pe tine într-însa, ca pe o cinstită slugă a lui Hristos şi moştenitor Împărăţiei Lui şi întocmai numărat cu toţi cuvioşii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât este de luminată viaţa ta, cât este de mare slava ta, cât este de fericit mormântul tău, în care zăcând cinstitul tău trup izvorăşte sănătate celor ce cu credinţă aleargă la dânsul şi cer ajutorul tău totdeauna, înţelepte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce străluceşti raze de soare celor ce te cinstesc pe tine, părinte, luminează-ne simţirile sufletului nostru şi ne rugăm ţie, ca prin rugăciunile tale să ne învredniceşti pe noi să ne facem părtaşi dumnezeieştii străluciri, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca razele soarelui strălucind, luminează simţirile noastre cele sufleteşti ale celor ce te cinstim şi ne rugăm ţie, ca prin rugăciunile tale să ne învredniceşti pe noi a fi părtaşi dumnezeieştii străluciri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cei ce te ştim pe tine Născătoare de Dumnezeu, prin credinţă ne luminăm cu strălucirile cele prea luminate ale Celui ce S-a întrupat din tine mai presus de cuget, Preasfântă Fecioară şi ne mântuim de întunericul patimilor şi al primejdiilor şi de toate nevoile vieţii.

Irmosul: Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară în chip de negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând în laude îl slăvim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Câştigând suflet milostiv, părinte, ai ajutat pe săraci cu dare îndestulată şi acum te-ai mutat către Împărăţia cea de sus, ca să iei răsplătirile ostenelilor tale pentru aceasta întru veselia inimii te fericim pe tine, prea cuvioase părinte Samson.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceea ce singură eşti tare părtinitoare credincioşilor, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, pe care mai presus de cuget şi de cuvânt L-ai născut, să mântuiască sufletele noastre de tot necazul, de nevoi şi de primejdii: Maică Fecioară, folositoarea păcătoşilor şi ajutătoarea lumii.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mieluşeaua cea prea curată văzând pe Mielul şi Păstorul mort, spânzurat pe lemn, tânguindu-se cu lacrimi ca o maică grăia: Cum voi răbda smerenia Ta cea mai presus de cuvânt, Fiul meu şi patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeule?

Acatistul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini (27 iunie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini (glasul al 8-lea): Întru răbdări ţi-ai agonisit răsplata, părinte cuvioase; întru rugăciune toate ai răbdat, pe cei săraci ai iubit şi sinele l-ai părăsit. Fericite Samson, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să se mântuiască sufletele noastre!

Condacul Sfântului Cuvios Samson, primitorul de străini (glasul al 8-lea): Ca la un doctor ales şi rugător bine plăcut venind în faţa raclei tale, celei dumnezeieşti, înţelepţitule Samson, ne bucuri cu cântare de dragoste, psalmi şi alaută şi prea slăvim pe Hristos, care ţi-a dat harul vindecărilor.

Mărimurile: Fericimu-te pe tine, cuvioase părintele nostru Samson, şi cinstim pomenirea ta, că tu eşti monahilor îndrumător şi vorbitor cu îngerii.

&&&

Condacul 1
Alesule al Domnului, doctor binecuvântat şi milostiv primitor de străini, pe tine te cinstim şi cu dragoste, ne închinăm icoanei tale, fericindu-te, cuvioase părinte Samson. Tu, care ai îndrăzneală la Dumnezeu, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm: ***Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!***

Icosul 1
Îngerilor celor cereşti, care Îl slăvesc, de-a pururi pe Creatorul şi Stăpânul tuturor, pe pământ te-ai asemănat, insuflatule de Dumnezeu, Samson prin fapte minunate şi cu trudă, slăvind pe Tatăl cel ceresc, iar oamenilor milă şi bunătate, de negrăit arătând. Acum, în Sălaşurile cereşti fiind, nu ne uita pe noi, cei ce-ţi cântăm ţie unele ca acestea:

Bucură-te, prea alesule următor al Îngerilor;
Bucură-te, slujitor următor şi credincios al Împăratului slavei;
Bucură-te, minte sfântă şi luminată de Dumnezeu;
Bucură-te, în înălţimi şi rugăciuni neîncetate, arzătorule;
Bucură-te, că jugul cel bun al lui Hristos, pe umeri ai luat;
Bucură-te, că ai primit cununa cea neveştejită, de la Domnul;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 2

Văzător fiind cu ochii credinţei, ca unul ce ai urmat pe Dumnezeu în vieţuire, în sălaşurile drepţilor, unde este lumina cea neînserată, te-ai sălăşluit acolo şi vrednic de Dumnezeu ai fost socotit, moştenind Împărăţia lui Hristos cea veşnică, pentru care şi cântăm Domnului, celui ce a binevoit întru tine: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelepciune în virtuţi ai arătat, Samson, înfrânare având şi răbdare, iar în răbdare, evlavie şi în evlavie, iubire de fraţi, arătându-ne cu adevărat, cum să trăim şi noi în văpaia credinţei. Pentru aceasta, cuvioase, lăudăm vieţuirea ta cea virtuoasă şi te fericim cu laude ca acestea:
Bucură-te, luminare prea aleasă a vechii Rome;
Bucură-te, odraslă nobilă a unor părinţi cinstiţi şi buni;
Bucură-te, râvnitor din tinereţe, al evlaviei;
Bucură-te, în sufletul tău, făuritor înţelept al scării virtuţilor omeneşti;
Bucură-te, prea înţelepte întru învăţăturile omeneşti;
Bucură-te, că ai primit înţelepciunea doctorilor pentru a sluji săracilor;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 3

Umbrit fiind de puterea Celui de Sus, în credinţă, nădejde şi dragoste ai crescut, prea fericite, învăţând Scripturile, cele dumnezeieşti, pe lângă scrierile oamenilor şi meşteşugul doctorilor înţelegând, putere vindecătoare de la Dumnezeu ai primit, înaintea căruia şi stai, cu îndrăzneală şi dragoste, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Râvnă multă având la Dumnezeu, căruia I-ai slujit, cu toată inima, întreaga ta viaţă, lepădându-ţi firea, Samson, minunatule ascet, averile şi pământurile le-ai părăsit, crucea luând şi urmând lui Hristos; bogăţia părintească ai dat-o săracilor, iar robilor, libertatea, mergând, în lume, ca un străin. Pentru aceasta, cântăm ţie unele ca acestea:

Bucură-te, că ai urmat, cu adevărat, îndemnul Evangheliei;
Bucură-te, că nu ai pregetat să faci ceea ce voiai;
Bucură-te, că numai pe Hristos ai iubit în această viaţă;
Bucură-te, că pe Acela, Unul, L-ai şi căutat;
Bucură-te, că din dragoste pentru Hristos, ţi-ai schimbat mintea;
Bucură-te, că ai lăsat averea cea pământească, pentru averea cea cerească;
Bucură-te, că în ceruri, iar nu pe pământ, ţi-ai dobândit comoara;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 4

Furtună de gânduri avea tânărul în minte, după cum spune Evanghelia: "Mergi, vinde-ţi averea şi dă-o săracilor şi apoi urmează-Mi!" dar acela a plecat mâhnit. Tu însă, părinte, cu bucurie după Cuvântul lui Hristos ai făcut, de bogăţie despărţindu-te şi numai cu hainele rămânând, desăvârşirea ai dobândit, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Glasul Domnului care te chema auzind, de Dumnezeu purtătorule părintele nostru, Samson, vechea Romă ai părăsit şi în pustie ai locuit, ca odinioară Ilie, pentru a dobândi virtuţile. Dar ai slujit apoi în noua Romă, cetatea lui Constantin, unde ai şi făcut aşezământ pentru săraci şi flămânzi. Acolo, pentru Hristos, ai săvârşit multe fapte bune, săraci şi străini primind, iar bolnavii vindecând. Noi, însă, văzând unele ca acestea, te lăudăm, cu cântări ca acestea:
Bucură-te, crin al pustiului, crescut de Dumnezeu în marea cetate, pe care ai şi înfrumuseţat-o;
Bucură-te, că ai arătat milostenia cetăţii împărăteşti, ca să se prea slăvească credinţa sfântă;
Bucură-te, că pe Hristos cel străin, flămând şi însetat, L-ai primit;
Bucură-te, că pe Acesta, gol fiind, L-ai îmbrăcat;
Bucură-te, că pe Hristos, bolnav fiind, L-ai cercetat;
Bucură-te, că lui Hristos ai făcut, prin fraţii aceştia mai mici;
Bucură-te, că ai auzit fericitul Său glas: "Vino, binecuvântatul Părintelui Meu şi moşteneşte Împărăţia, cea gătită ţie!"
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 5

Facerea de minuni ai acoperit cuvioase, cu meşteşugul doctoriei omeneşti, din smerenia ta, cea mare, ca să nu fii slăvit de oameni ca făcător de minuni. Dar nu poate lumina să fie pusă sub obroc şi nici să se ascundă cetatea, cea din vârful muntelui.

Pentru aceasta, văzând puterea cea dumnezeiească, cea făcătoare de minuni, preot te-a făcut patriarhul, pentru ca în soborul clericilor, să cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Bolnav văzându-se, Justinian, împăratul a chemat pe mulţi dintre doctori, dar nu au putut să-l vindece şi atunci, cu lacrimi, către Domnul a strigat. Milostivindu-Se de el, Dumnezeu, în vis, i te-a arătat pe tine, părinte, ca pe un doctor binecuvântat, care poţi să-l vindeci. Chemându-te, cu credinţă fierbinte, împăratul, cu lacrimi, te-a rugat să-l vindeci de boala lui grea. Pentru aceasta, îţi cântăm ţie unele ca acestea:

Bucură-te, rob al Împăratului, celui de Sus şi sol al Acestuia către împăratul cel pământesc;
Bucură-te, doctor prea ales, care minunat, pe împărat ai vindecat;
Bucură-te, mângâietor al celor necăjiţi şi dătătorule de bucurie;
Bucură-te, bucuria credincioşilor şi veselia împăratului;
Bucură-te, minunatule fără de arginţi, că nu ai primit darurile de aur şi argint;
Bucură-te, milostivule primitor de străini, care l-ai făcut pe împărat să zidească aşezământul;
Bucură-te, ziditor minunat, care fără aur şi argint, bolniţa ai făcut;
Bucură-te, că ai iubit pe săraci şi lor le-ai slujit până la sfârşitul vieţii;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 6

Biserica propovăduieşte pomenirea ta, cea cinstită, Sfinte Samson, că ai ajuns la bătrâneţe, trudind evlavios pentru săraci şi străini, iar la sfârşitul vieţii pământeşti nu te-ai înfricoşat de moarte, ci, bucuros te-ai despărţit de cele pământeşti, la Domnul mergând, cu care vei şi locui totdeauna împreună cu cetele cele îngereşti, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Dragostea ta cea bună, pentru săraci strălucind în vieţuirea cea pământească, părinte Samson, ai făcut aşezământul pentru aceştia şi chiar după mutarea ta nu ai părăsit bolniţa, în chip minunat apărând-o de năvala focului. Pentru aceasta, minunându-ne noi, cântăm ţie unele ca acestea:

Bucură-te, evlavios primitor de străini;
Bucură-te, ocrotitor al aşezământului tău chiar după mutarea ta la Domnul;
Bucură-te, în această viaţă scăpare şi liman al celor săraci;
Bucură-te, scăpare şi mijlocire în curţile cele cereşti;
Bucură-te, că ai scăpat aşezământul tău de văpaia focului;
Bucură-te, că la rugăciunile tale ploaia a început;

Bucură-te, limanul celor străini şi scăparea celor bolnavi;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 7

Voind Iubitorul de oameni, Dumnezeu să arate, prin tine părinte, Mila Sa, cea negrăită, pentru oameni, vindecător ales pe tine te-a arătat, chiar şi după adormire: căci lui Teodoret, cel care pătimea, în vis i-ai apărut, dezlegându-l, după cum şi lui Leon cel grav bolnav, împreună cu Cosma şi cu Damian, vindecare i-ai dat. Pentru aceasta, cei bogaţi, cât şi cei săraci Îi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Un nou izvor vindecător a apărut după adormirea ta, făcătorule de minuni, în Biserica trupească şi sufletească a rudei tale, Mochie, mucenicul care fiind pus în groapă a început să izvorască mir vindecător, din care bolnavii ungându-se, cu credinţă, primesc sănătate şi îţi cântă ţie unele ca acestea:
Bucură-te, adânc al smereniei, de Dumnezeu înălţatule;
Bucură-te, că ai fost prea slăvit prin multe minuni, după adormirea ta;
Bucură-te, râu de minuni vindecătoare;
Bucură-te, că Dumnezeu a prea slăvit mormântul tău prin vindecări minunate;
Bucură-te, că pe marele Leon cel slăbit, l-ai întărit cu mir de la mormântul tău;
Bucură-te, că ai însufleţit pe cei care continuau slujba ta de primire a străinilor;
Bucură-te, că prin ungerea cu mir, de la mormântul tău Gheorghe, cel bolnav de dropică, s-a vindecat!
Bucură-te, că mulţime de minuni săvârşeşti, încât vreme nu avem a le povesti;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 8

Primirea de străini a ta cinstind şi de minunile tale minunându-se, creştinii evlavioşi au zidit casa de primire şi bolniţa, iar locul unde ai vieţuit l-au rugat pe patriarh ca Biserica să-l sfinţească, unde să fie prea slăvite minunile tale, pentru ca în cântări bisericeşti aceştia să-I cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

În Domnul fiind cu toată mintea şi de slava neputrezitoare bucurându-te, nu te-ai lăsat mâhnit de lipsuri şi dojană, părinte, ci ai primit pe străinii fugiţi de la stăpânii lor şi pe bolnavi în casa ta, pe toţi apărându-i. Cu aceştia împreună, te rugăm, cu-vioase, de răutatea omenească şi de supărări ne păzeşte, prin mijlocirea ta, cea puternică, ca să-ţi cântăm ţie cu dragoste, unele ca acestea:
Bucură-te, pedepsitor nemitarnic al obijduitorilor;
Bucură-te, grabnic apărător al celor obijduiţi;

Bucură-te, că l-ai încredinţat de adevăr pe Enesie, ziditorul;
Bucură-te, că pe acela l-ai făcut mut şi bolnav, pentru mântuire;
Bucură-te, că l-ai îndreptat pe el cu iertarea cea bună;
Bucură-te, că pe Eustratie, ziditorul l-ai învăţat să aibă grijă de bolnavi şi de străini;
Bucură-te, că prin apariţia ta, cea mânioasă şi vindecarea bolii l-ai făcut vrednic slujitor;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 9

Orice dregătorie lumească, împărat sau rob, sărac sau bogat, te cinstea pe tine, cuvioase, în cetatea şi Împărăţia lui Constantin, cel întocmai cu apostolii, de unde a şi pornit credinţa ortodoxă, cea sfântă şi cu aceasta şi pomenirea ta. Ţie închinându-se, părinte, credincioşii ortodocşi, de la slugi, la împăraţi cu credinţă cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii, cei mult grăitori, nu pot să laude, după vrednicie, minunile tale, din toată lumea, căci apărare ai arătat poporului şi oastei în zilele pomenirii tale. Pentru aceasta, căzând înaintea ta, îţi cântăm: Fii, pururea, apărător de cei ce ni se împotrivesc, păzind Biserica cea sfântă, în pace şi înţelegere, ca să-ţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că ai iubit pământurile credincioşilor, care te cinstesc pe tine;
Bucură-te, că ai întărit oştile creştine în lupta lor, cea dreaptă;
Bucură-te, că izbăvire ai dăruit celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, cel ce ai întărit pe principele Vsevolod;
Bucură-te, că pe vrăjmaşii acestuia minte i-ai învăţat;
Bucură-te, că i-ai ascultat pe cei ce se rugau ţie şi Maicii Domnului;
Bucură-te, că în ziua pomenirii tale, ne-ai dat biruinţă asupra vrăjmaşilor şi opreşti lupta cea dintre noi;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 10

Vrând să mântuieşti pe cei ce aleargă la tine şi îţi cer ajutorul, le arăţi mila AtotBunului Stăpân, iar aceştia lăudându-te şi cinstindu-te ca pe un apărător întru necazuri şi ocrotitor al ţării, cântă lui Dumnezeu, ca oarecând părinţii noştri, pentru Cel care le-a ascultat rugăciunile: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid puternic eşti ţării noastre şi ajutător statornic împotriva duşmanilor. Părinte şi apărătorule Samson, prin mijlocirea ta în faţa Celui puternic în luptă, Domnul Dumnezeu, dăruieşte biruinţă voievozilor. Pentru aceasta, cu mulţumire şi umilinţă îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai îngrădit ţara noastră de robie;
Bucură-te, cel ce ai înfrânt pe duşmanii trupurilor şi ai sufletelor noastre;
Bucură-te, că ai dăruit biruinţă voievozilor creştini;
Bucură-te, că ai întărit ţara noastră, cea ortodoxă;
Bucură-te, luptătorule pentru noi, lauda şi bucuria noastră;
Bucură-te, că ai făcut cunoscută popoarelor puterea credinţei ortodoxe!
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 11
Cântare de umilinţă aducându-ţi, cuvioase, ca unui grabnic apărător şi mijlocitor adevărat, pildă luăm din vieţuirea ta cea cu multă trudă şi îţi urmăm minunile, fiind îndrăzneţi în rugăciune şi cântând lui Dumnezeu cel Minunat întru Sfinţii Săi: ***Aliluia!***

Icosul 11
Luminător strălucit ai fost pentru Răsărit, ca un soare, care alungă întunericul deznădejdii şi al necazurilor, luminând, prin nădejdea inimii, pe cei care sunt mânaţi de vântul necredinţei. Pentru aceasta, credincioşii îţi cântă ţie unele ca acestea:
Bucură-te, că de popoarele ortodoxe eşti slăvit;
Bucură-te, că multe ţinuturi îţi sunt ţie mulţumitoare;
Bucură-te, că ai întărit cetăţile cele credincioase;
Bucură-te, că Biserici s-au ridicat întru pomenirea ta;
Bucură-te, că în Bisericile tale, credincioşii se închină cu evlavie;
Bucură-te, că în faţa icoanei tale, lacrimi de pocăinţă şi smerenie se varsă;
Bucură-te, că cei fără de casă şi orfani, prin tine, îşi află mângâierea;
Bucură-te, că părinte te numesc pe tine şi cei săraci şi cei bogaţi;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 12
Har şi milă cere pentru noi, din ceruri, părinte cuvioase Samson şi roagă-te Domnului să păzească ţara noastră, iar Biserica Sa, de necredinţă, să nu fie atinsă şi de erezie nebiruită şi pe noi, cei ce alergăm cu credinţă la tine, să ne izbăvească de necazuri şi boli, ca să cântăm cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântări primind în Biserica Ortodoxă, pe tine te fericim, cuvioase părinte Samson, zicând: nu ne lăsa pe noi, ci ne ajută, că necredincioşi, neajutoraţi şi necăjiţi suntem, ca să mergem în Împărăţia cerurilor, împreună cu Sfinţii, cei fericiţi şi să-ţi cântăm din suflet, unele ca acestea:
Bucură-te, prietenul lui Hristos, care poruncile Lui ai împlinit;
Bucură-te, că ai iubit pe aproapele tău mai mult decât pe tine însuţi, la fel ca Hristos;
Bucură-te, doctor binecuvântat şi vindecător fără de arginţi:
Bucură-te, că ai lărgime de necuprins, a dragostei şi mângâiere în necazuri;
Bucură-te, bucuria celor vindecaţi;
Bucură-te, ascultătorule al suspinurilor tainice de pe pământ şi grabnice ajutător;
Bucură-te, că ştiind faptele tale, cele bune, slăvim pe Tatăl nostru, cel ceresc;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, prea cuvioase părintele nostru, Samson prea minunate vindecător, bunule mângâietor, milostivule, de străini primitor şi grabnic apărător, primeşte aceste laude şi stând în faţa tronului Treimii, celei de viaţă făcătoare roagă-te, pentru noi, cei care cinstim sfânta ta pomenire, să se reverse, asupra noastră, mila Domnului cea negrăită, care mântuieşte pe cei credincioşi din nevoile acestei vieţi şi de moartea cea amară, în viaţa cea viitoare, ca să cântăm, cu nădejde: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Îngerilor celor cereşti, care Îl slăvesc, de-a pururi pe Creatorul şi Stăpânul tuturor, pe pământ te-ai asemănat, insuflatule de Dumnezeu, Samson prin fapte minunate şi cu trudă, slăvind pe Tatăl cel ceresc, iar oamenilor milă şi bunătate, de negrăit arătând. Acum, în Sălaşurile cereşti fiind, nu ne uita pe noi, cei ce-ţi cântăm ţie unele ca acestea:
Bucură-te, prea alesule următor al Îngerilor;
Bucură-te, slujitor următor şi credincios al Împăratului slavei;
Bucură-te, minte sfântă şi luminată de Dumnezeu;
Bucură-te, în înălţimi şi rugăciuni neîncetate, arzătorule;
Bucură-te, că jugul cel bun al lui Hristos, pe umeri ai luat;
Bucură-te, că ai primit cununa cea neveştejită, de la Domnul;
Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!

Condacul 1

Alesule al Domnului, doctor binecuvântat şi milostiv primitor de străini, pe tine te cinstim şi cu dragoste, ne închinăm icoanei tale, fericindu-te, cuvioase părinte Samson. Tu, care ai îndrăzneală la Dumnezeu, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm: ***Bucură-te, Samson, părinte milostiv şi doctor fără de arginţi!***

Apoi, se citesc aceste rugăciuni:

Rugăciune către Sfântul Samson, primitorul de străini

O, mijlocitor al nostru în faţa Domnului şi fierbinte rugător, cuvioase părinte Samson, vezi din ceruri, cum pierim noi, în necazuri şi nevoi. Necredinţa noastră creşte, fărădelegile, ispitele, bolille şi necazurile multor oameni fără casă, flămânzi şi orfani se înmulţesc. De unde vom avea putere, părinte, să răbdăm ispitele acestei lumi, să păstrăm în inimi credinţa şi dragostea lui Hristos şi nădejdea creştinească, îngrijindu-ne de bolnavi şi de săraci, dacă nu ne vei ajuta, prin mjlocirea ta cea fierbinte, cerând ajutor de la Dumnezeu? Cu rugăciunile tale păzeşte pacea lumii şi pacea Bisericii lui Hristos, iar pe noi ne îngrădeşte ca să nu fim doborâţi de necredincioşi şi hulitori. Păzeşte-ne de ispite, înmoaie inimile bogaţilor spre miluirea celor năpăstuiţi, hrănirea flămânzilor, adăparea celor însetaţi, găzduitorul celor fără de casă şi ajutorul orfanilor. Încetează bolile şi necazurile, foamea şi dăruieşte sănătate pruncilor celor bolnavi, trimite-ne întărire de la Dumnezeu, mângâiere şi bucurie celor care sunt în spitale, închisori şi robie, pentru ca toţi să slăvească pe Dumnezeu, cel în Treime lăudat: Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh. Amin!

Rugăciunea a doua

O, rugătorule fierbinte, părinte cuvioase Samson, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul şi trimite-mi de la Stăpânul ajutor şi izbăvire, că viaţa mea este scurtă şi plină de chinuri, necazuri şi dureri. Întăreşte inima mea ca să pot duce ascultarea fără ispite şi cu apărarea ta, să îndrepţi calea mea spre Împărăţia cerurilor, ca să slăvesc pe Domnul care întru tine este prea slăvit, în veci. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin !

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2020/12/10/acatistul-sfantului-samson-primitorul-de-straini-27-iunie/

https://chirho88888888.wordpress.com/2021/05/15/acatistul-sfantului-cuvios-samson-primitorul-de-straini/

Imnografie

Condacul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini: Ca la un doctor prea ales şi rugător bine primit, alergăm la dumnezeiasca ta raclă, Sfinte Samson de Dumnezeu înţelepţite, cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi şi cu cântări bucurându-ne, prea slăvim pe Hristos, cel ce ţi-a dat ţie un dar ca acesta de tămăduiri.

Troparul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini: În răbdare ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Samson, milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-cuvios-samson-primitorul-de-straini-tropar

Troparul Sfântului cuvios Samson, primitorul de străini:
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantului-cuvios-samson-primitorul-de-straini

Sinaxar - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini - 27 iunie

https://www.trinitas.tv/sfantul-cuvios-samson-primitorul-de-straini-27-iunie/

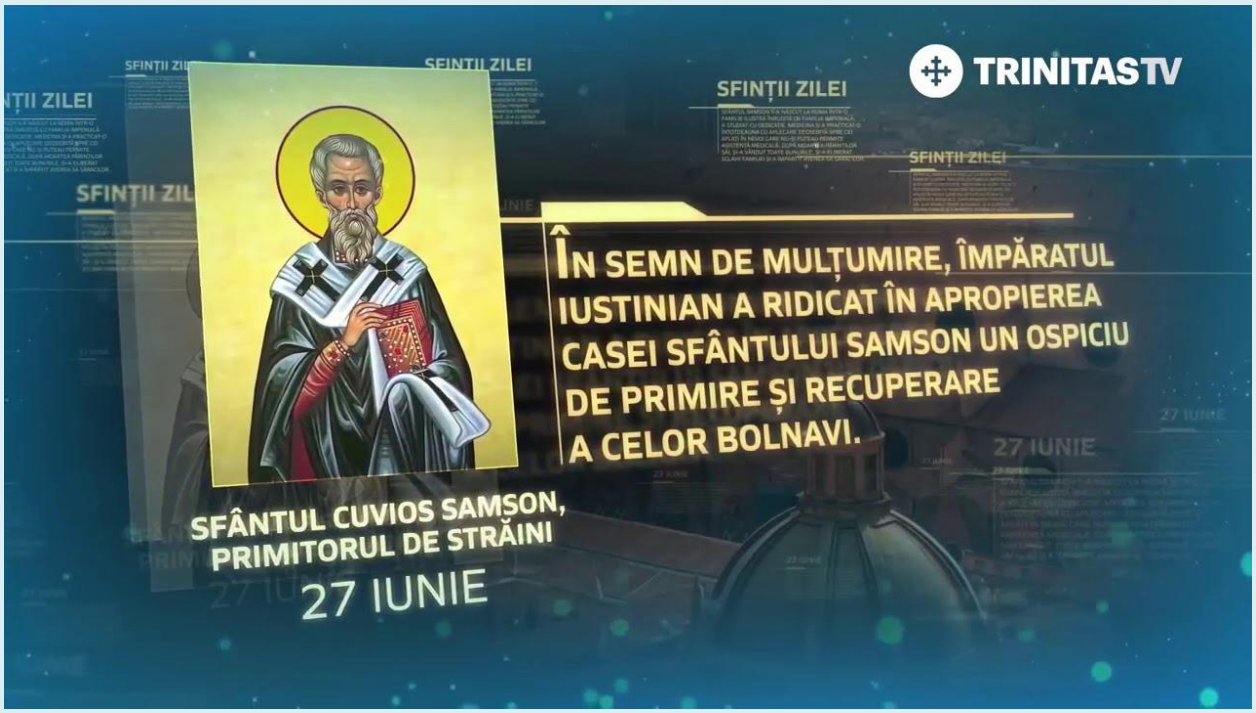

Vieţile Sfinţilor - Viaţa cuviosului Samson, primitorul de străini

Cuvant Ortodox - Cuviosul Samson, primitorul de străini - 27 iunie:
https://www.youtube.com/watch?v=6kUrlC4QvIs

***

Samson cel mare, despre care străbătuse vestea pretutindeni, a fost din cetatea Romei. El s-a născut din părinţi cinstiţi şi bogaţi, de neam mare, care se trăgeau din sînge împărătesc.

El, ştiind bine învăţătura din afară, se deprinsese şi la meşteşugul doctoricesc, nu de nevoie, nici pentru îmbogăţirea sa, pentru că avea destulă bogăţie ci, pe de o parte, ca să nu petreacă în deşertăciune, iar pe de alta, ca din meşteşugul său să poată sluji lui Dumnezeu şi săracilor. El tămăduia pe cei cuprinşi de boli netămăduite; pentru că pe lângă meşteşugul doctoricesc, i se adăugase darul Domnului, cu care dădea tămăduiri.

Deci, pentru faptele lui cele bune în care sporea şi pentru credinţa pe care o câştigase în Dumnezeu, avea şi înţelegerea dumnezeieştii Scripturi. El se îndeletnicea mult la citirea sfintelor cărţi şi spre dragostea lui Hristos se deştepta cu credinţa şi cu nădejdea.

Apoi, murind părinţii lui şi lăsând multe averi, n-a zăbovit a face cele cuviincioase lui; ci îndată a început ca bogăţia cea degrabă pieritoare şi vremelnică să o schimbe prin cea nepieritoare şi veşnică, urmând cuvântul Evangheliei. El dădea milostenie cu îndurare, precum se grăieşte, împărţind cu amândouă mâinile la toate nevoile săracilor şi flămânzilor, câştigând prin pântecele lor cel stricăcios, vistieria cea nestricăcioasă. Aceasta o făcea în toate zilele vieţii sale, că milostivirea o vedea născută şi crescută împreună cu el. Acest fericit, voind să se îndrepteze la o viaţă şi mai smerită, a eliberat mulţimea robilor, oprind numai pe unul pentru slujba sa. Căci ce nevoie avea de atâţia robi, de vreme ce singur se dăduse rob Domnului cel adevărat? Astfel s-a dezlegat de bogăţiile cu care era ţinut ca şi cu nişte legături, mulţumindu-se cu o haină şi cu o funie pentru ţinerea mijlocului.

Dorind Samson ca pe sufletul său să-l îmbogăţească mai bine prin duhovniceasca bogăţie, a defăimat lumea şi toate cele din lume şi urmând lui Hristos, s-a făcut străin, căci, lăsându-şi rudele şi cunoscuţii, a ieşit din Roma cea veche şi s-a sălăşluit în pustie, ca şi Ilie cel de demult. Dar Dumnezeu, voind ca robul său să le fie multora de folos, l-a adus din pustie în Roma cea nouă, adică în Constantinopol.

Acolo, găsindu-şi o casă oarecare, petrecea într-însa, odihnind la el pe cei străini şi săraci, slujindu-le în tot chipul, primind pe cei neputincioşi şi tămăduindu-i de boli, nu numai prin meşteşugul său doctoricesc; dar le slujea cu toată plăcerea la pregătirea hranei şi a aşternuturilor cu atâta osârdie, încât se părea că acea milostivire este firească lui. Căci precum firea soarelui este ca să lumineze şi a focului ca să ardă, aşa lui Samson îi era din fire silinţa cu osârdie spre cei săraci, bolnavi şi străini.

Deci, Dumnezeu, care S-a obişnuit a binecuvânta dragostea către aproapele ce se face pentru Dânsul şi aceea pe care o face cineva săracilor a o socoti ca Lui, a cinstit ostenelile robului Său cu minuni mari, care se făceau la bolnavi. Pentru că pe toţi îi primea în casa sa, având boli nevindecate şi îi tămăduia cu minuni. ***Astfel, darul şi puterea facerii de minuni, care i se dăduse de la Dumnezeu, le acoperea cu meşteşugul chipului cel doctoricesc, ca să nu se cunoască sfinţenia lui; pentru că, fiind smerit cu inima, nu voia să se slăvească şi să se cinstească de oameni.*** Dar n-a putut să se ascundă sub obroc, nici cetatea deasupra muntelui, căci strălucind cu lumina lucrurilor celor bune şi suindu-se la muntele plăcerii de Dumnezeu desăvârşit, a venit tuturor în înştiinţare.

Aflând şi patriarhul de acest lucru, l-a chemat la el şi l-a hirotonisit preot, deşi el nu voia.

***

Despre slava faptelor lui celor bune s-a aflat până la palatele împărăteşti în acest chip:

"Împăratul Justinian căzuse într-o neputinţă trupească, adică în vătămarea părţilor ascunse ale trupului şi acea durere era netămăduită. Chemând el doctori mulţi şi stând lângă el după obiceiul lor, se consultau între ei şi îi făceau multă vreme curaj de tămăduire, numai cu cuvintele; iar cu lucrul nu puteau să-l vindece, nici să dea uşurare celui ce pătimea. Deci, au căutat prin toată stăpânirea grecească doctori foarte învăţaţi, dar nici unul nu s-a găsit vrednic să poată tămădui pe împărat de acea nesuferită boală.

Împăratul, mâniindu-se, a poruncit să gonească pe toţi doctorii din ochii săi, iar el, întorcându-se spre Dumnezeu, care este izvorul tămăduirilor şi ziditor a toată făptura şi-a încredinţat Aceluia boala sa, cerând ajutor de la El cu lacrimi.

Dar Dumnezeu n-a trecut cu vederea rugăciunea lui cea cu dinadinsul şi adormind puţin, a văzut în vedenie mulţime de doctori cu rânduiala stând înaintea lui îmbrăcaţi în haine luminoase. Apropiindu-se de el un tânăr oarecare de lumină, îi arăta pe fiecare dintre doctori cum şi în ce fel de rânduială a fost. Între aceştia i-a arătat şi pe unul smerit la faţă, cărunt la păr şi îmbrăcat în haină preoţească, despre care, lăudându-l către împărat, a zis: "O, împărate, acesta poate să te tămăduiască de durerea cea aducătoare de moarte!"

Împăratul, deşteptându-se din somn, s-a bucurat de acea vedenie care i s-a făcut cunoscută pentru sănătatea sa şi mulţumea lui Dumnezeu. Deci, având în minte chipul bărbatului văzut, a poruncit să cheme la dânsul pe toţi doctorii, ca să-i vadă. Şi căutând între dânşii pe cel văzut în vis şi negăsindu-l, a căzut iarăşi în mâhnire şi a început a se întrista. Însă, punându-şi nădejdea în Dumnezeu, a poruncit să caute mai cu dinadinsul pe acel doctor, care i se arătase în vis, spunând tuturor asemănarea feţei lui şi făgăduind multe daruri şi cinste cui îl va afla pe el.

Mulţi căutându-l pretutindeni şi negăsindu-l, una din slugile împărăteşti care era cunoscută de împărat şi de un prieten al lui Samson, auzind asemănarea spusă de împărat a omului văzut în vis, şi-a adus aminte de fericitul Samson, care avea aceeaşi asemănare şi tămăduia pe cei neputincioşi. Deci, a spus împăratului de dânsul, iar el a poruncit să-l aducă pe Samson cu cinste la dânsul.

Când l-a văzut pe el intrând, îndată l-a cunoscut că este acela pe care îl văzuse în vis. Umplându-se de bucurie, împăratul s-a sculat degrabă de la locul său şi alergând înaintea lui, i-a cuprins grumajii şi i-a sărutat nu numai gura, ci şi capul şi mâinile bătrânului, zicându-i: "Cu adevărat, părinte, tu eşti acela pe care mi te-a arătat mie Dumnezeu în vis; deci, prin tine mi-a făgăduit că mi se va da sănătate".

Acestea zicând, l-a băgat pe cuviosul în odaia lui şi şezând cu dânsul de vorbă, se îndulcea de vederea feţii lui. Apoi, lipind mâinile lui de ochii săi, le săruta cu dragoste şi udându-le cu lacrimi, cerea de la dânsul tămăduire.

Fericitul Samson, mîhnindu-se de atâta smerenie din partea împăratului, i-a zis: "O, împărate, nu face aceasta, nici nu te pogorî aşa prin nemăsurată smerenie, ca să nu mă aduci pe mine în mândrie şi să fii pricinuitor al osândirii mele. Pentru că în ce covârşesc eu pe ceilalţi oameni? Fiind sărac şi păcătos, singur am trebuinţă de căutarea milostivirii lui Hristos pentru tămăduirea păcatelor mele. Numai credinţa cea mare şi nădejdea cea fierbinte, vor pleca spre milă pe Împăratul Hristos. Acela te va tămădui, fiindcă toate câte voieşte, poate să le facă".

Acestea zicând, s-a atins cu mâna de partea unde pătimea împăratul, ca şi cum ar fi pus doctorie şi aşa, vrând să-şi tăinuiască darul tămăduirii dat lui din cer, numai cu atingerea mâinilor lui i s-a făcut uşurare de boală şi grabnică tămăduire.

Împăratul, câştigând desăvârşit sănătatea sa, se bucura nu numai pentru tămăduire, ci şi pentru că s-a învrednicit de vederea unui bărbat plăcut lui Dumnezeu ca acesta. Apoi, vrând să mulţumească sfântului, i-a dat mult aur şi argint.

Iar sfântul a grăit împăratului: "Împărate, aur, argint şi o mulţime de alte averi am avut şi pe toate le-am lăsat pentru Hristos, ca să câştig celelalte bunătăţi veşnice! Însă, de vrei să-mi arăţi atâta bunătate, fă pentru Dumnezeu şi pentru mântuirea ta aceasta: zideşte-mi lângă locuinţa mea o casă, în care aş putea să odihnesc pe cei neputincioşi şi străini, cărora m-am obişnuit a le sluji şi să-i primesc după puterea mea; pentru că aşa şi ţie îţi vei mijloci răsplătire de la Dumnezeu şi mie îmi vei mângâia bătrâneţile"

Aceasta auzind împăratul şi socotind-o mai mult o dăruire, decât o cerere, a poruncit să-i zidească o casă şi o bolniţă pentru străini, precum a poftit cuviosul.

Sfârşindu-se zidirea aceea, împăratul a îndestulat-o cu multe averi pentru nevoia străinilor ce se odihneau acolo şi pentru bolnavii ce se tămăduiau.

&&&

Cuviosul Samson, petrecând mulţi ani în obişnuita slujbă a primirii de străini şi a doctoriei şi ajungând la adânci bătrâneţe, a slăbit cu trupul şi s-a îmbolnăvit puţin. Iar când sufletul lui s-a despărţit de trup, s-a arătat luminos la faţă, cu nimic mâhnindu-se de moarte, precum este obiceiul la celelalte suflete, care sunt cuprinse de grijile trupeşti şi mireneşti şi care se tem de moarte.

Pentru că ştia Cine îl cheamă pe el de la acele osteneli, la odihnă desăvârşită şi ce fel de răsplătire aştepta sufletul lui cel fericit; că vrednic era lucrătorul acesta de plata sa.

Astfel sufletul lui, fiind plăcut lui Dumnezeu, s-a dus în părţile cereşti, iar trupul lui a fost îngropat cu cinste în biserica Sfântului mucenic Mochie, din a cărui seminţie se trăgea Samson, marele plăcut al lui Dumnezeu şi moştenitor al faptelor lui celor bune şi duhovniceşti.

Şi aşa, îngrijind pe bolnavi şi găzduind pe străini, fericitul Samson şi-a petrecut viaţa lui, cea plăcută lui Dumnezeu, răposând, la adânci bătrâneţe şi făcându-se multora pricină de mântuire.

Întru slava şi lauda lui Hristos, Dumnezeul nostru!

El a fost slăvit cu mari minuni nu numai în viaţa aceasta, ci şi după moarte, din care aici se pomenesc câteva:

***

Odată a fost în Constantinopol un foc atât de mare - care începuse de la biserica Sfintei Sofia - încât nimeni din oameni nu putea să-l stingă. Astfel, au ars toate palatele cele mai alese şi cele mai frumoase zidiri din toată cetatea.

Acel foc a ajuns şi la casele cuviosului Samson, cele primitoare de străini, care înconjurându-le de pretutindeni flăcările, nu puteau să se atingă de ele. Casele acelea fiind înconjurate de atâta văpaie, se vedea în mijloc ca rugul cel nears şi mulţi dintre oameni au văzut pe cuviosul Samson, care se arăta deasupra zidirii, umblând iute împrejur prin ograda casei şi certând cu mânie văpaia aceea ce se repezea. Focul, ca şi cum s-ar fi ruşinat de sfânta lui faţă, supunându-se poruncii, se dădea în lături de la casa aceea.

Apoi deodată, auzindu-se dintr-un loc un tunet puternic şi vărsându-se o ploaie mare, tot jarul acela de foc s-a stins cu rugăciunile sfântului.

***

El dădea la toate bolile tămăduiri, precum în viaţa sa, aşa şi după moarte.

Unui om vestit, cu numele Teodorit şi cu dregătoria spătar, i s-a întâmplat, când alerga din casa lui după oarecare trebuinţă, de şi-a vătămat din încheieturi piciorul său. Din această cauză, zăcea foarte rău bolnav, neputând să guste, nici mâncare, nici băutură şi nici măcar să doarmă puţin din pricina durerii piciorului. Nu putea nici să grăiască, fiind mut şi fără de glas. Însă se ruga cu dinadinsul lui Dumnezeu şi Sfântului Samson, chemându-l în ajutor.

Iar după a treia zi, venind noaptea, l-a văzut pe cuviosul pe care îl chema, stând la picioarele sale şi atingându-se de glezna cea vătămată, i-a zis: ***"Scoală-te, că nimic mai mult nu vei pătimi".*** Acestea zicând, s-a făcut nevăzut.

Teodorit îndată simţindu-se sănătos, a început a mulţumi lui Dumnezeu cu mare glas, zicând: "Cu adevărat, Sfântul Samson este mare plăcut lui Dumnezeu".

Apoi, pipăindu-şi picioarele şi văzându-le tămăduite desăvârşit, s-a sculat şi umbla. Făcându-se ziuă, s-a dus cu sârguinţă la mormântul cuviosului şi s-a închinat.

***

Un alt boier din Constantinopol, cu numele Leon, mergând călare, din întâmplare şi-a rupt un picior, lovindu-se de un zid de piatră. Din această pricină pătimea greu şi din zi în zi, durerea se întărea mai cumplit.

Casnicii lui îl sfătuiau să cheme un doctor, ca să-i scoată sânge de la locul cel vătămat.

Apropiindu-se a patra zi în care urma să cheme doctorul, s-a făcut într-acea noapte lui Teodorit, cel pomenit mai înainte, o vedenie în acest fel:

"Vedea pe trei oameni intrând în casa acelui boier, dintre care unul i se părea că este Sfântul Samson, pe care îl văzuse în neputinţa sa; iar ceilalţi doi sfinţi doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian şi i-a întrebat, zicând: "Unde mergeţi?"

Iar ei, privind cu dragoste spre dânsul, i-au răspuns: "Mergem la boierul Leon".

Teodorit le-a zis: "Au nu ştiţi, stăpânii mei, că el pătimeşte, fiind cuprins de durere şi în viitoarea zi vor veni doctorii să-i tămăduiască piciorul cel sfărâmat?"

Sfinţii au răspuns: "Să nu fie aceea, căci noi vom veni la dânsul în ziua de vineri şi-l vom tămădui".

Teodorit, deşteptându-se din vedenie, a alergat la acel bolnav şi i-a spus ceea ce a văzut şi a auzit. Bolnavul, crezând cuvintele lui, n-a primit la sine pe doctori; ci, nădăjduind spre Dumnezeu, aştepta ziua de vineri.

Deci, rugându-se şi sosind ziua de vineri, piciorul lui cel bolnav a primit desăvârşit tămăduire şi s-a făcut sănătos ca şi celălalt, netrebuindu-i nici o doctorie.

Atunci cel tămăduit a alergat la mormântul cuviosului Samson, dându-i mulţumire pentru cele ce arătase cu dânsul.

Dumnezeu, prea mărind cu mai multe minuni pe plăcutul Său, Samson, a făcut ca din mormântul lui să izvorască mir tămăduitor, din care bolnavii se ungeau cu credinţă şi câştigau sănătate pentru toate neputinţele lor.

***

S-a întâmplat iarăşi aceluiaşi boier, Leon, de a căzut în neputinţă cu tot trupul. Astfel, zăcea ca un slăbănog, fiindu-i toate mădularele înţepenite.

Iar când a fost uns peste tot trupul cu mirul care ieşea din mormântul Sfântului Samson, îndată s-a făcut sănătos.

Asemenea, odată, durându-l ochii foarte tare, s-a tămăduit cu acelaşi mir tămăduitor. Deci, dând mulţumire doctorului său cel fără de plată, a luat asupra sa îngrijirea casei de străini a Sfântului Samson, fiind atunci lipsită şi dădu toate cele de trebuinţă din averile sale cu îndestulare.

Aici este cu cuviinţă să pomenim şi aceasta: în această casă de străini, în vremea aceea era un slujitor, anume Enesie, leneş cu viaţa şi nebăgător de seamă la slujba sa, împlinind nevoile bolnavilor şi ale străinilor cu nebăgare de seamă. Deci, într-o noapte, cuviosul Samson, arătându-i-se lui, nu în vis, ci la arătare, l-a bătut cu toiagul, zicându-i cu mânie: ***"Pentru ce nu îngrijeşti de slujba ta şi nu împlineşti nevoile străinilor şi ale bolnavilor?"***

Din acea bătaie Enesie atâta a zăcut, încât i s-a luat glasul şi a rămas mut şi trupul i s-a făcut vânăt peste tot de bătăile ce i se dăduse. A doua zi, venind mulţi la el, nu putea să vorbească decât numai îşi arăta trupul său vânăt. Apoi, luând o hârtie şi un condei, a scris pedeapsa care i-o dăduse sfântul.

Înştiinţându-se Leon, cel mai sus pomenit, de acest lucru, a venit să cerceteze pe acel slujitor bolnav şi văzându-l peste tot trupul vânăt de bătaie şi neputând vorbi, a început a se ruga cu căldură către Sfântul Samson: *"Sfinte plăcutule al lui Dumnezeu, ştii credinţa şi osârdia mea către tine, fă aceasta ca Enesie, ceea ce a pătimit şi a scris, să o mărturisească singur cu limba sa, spre cea mai mare încredinţare a minunii şi spre prea mărirea numelui lui Dumnezeu".*

Astfel rugându-se el, s-a dezlegat limba lui Enesie şi gura i s-a deschis şi pe toate cele ce i s-au făcut lui le-a spus cu de-amănuntul şi din acea vreme şi-a îndreptat viaţa în bine.

Sfătuindu-se poporul cel cucernic, a rugat pe patriarh, ca acea casă primitoare de străini a cuviosului Samson, să o sfinţească ca să fie biserică şi s-a făcut aşa.

Iar, spre primirea străinilor şi spre odihnirea neputincioşilor s-a zidit altă casă şi bolniţă lângă biserica aceea.

***

După aceasta, trecând multă vreme era alt slujitor la acea casă de străini, cu numele Evstratie, asemenea neîngrijindu-se de cei bolnavi şi străini şi pe lângă aceasta era şi zgârcit. Într-o vreme, n-a dat untdelemn multe zile. Pentru aceasta, cu dumnezeiască pedepsire s-a îmbolnăvit.

Unul din prieteni lui, anume Leon, nu acela de care am grăit mai înainte, ci altul cu acelaşi nume, slujind în aceeaşi casă de străini, i-a zis lui Evstratie: *"Dă untdelemn destul pentru cei bolnavi şi străini şi vei fi sănătos la ochi, iar de nu vei crede cuvintelor mele, îţi voi da pentru aceasta zapisul meu".*

Deci, şezând a scris astfel: *"Eu, Leon, nădăjduindu-mă spre Sfântul Samson, făcătorul de minuni şi întărindu-mă cu credinţa neîndoită spre dânsul, chezaş mă pun ţie de faţă, că, de vei da destul untdelemn spre mâncarea săracilor şi a străinilor, te vei tămădui la ochi, pentru că Sfântul Samson îţi va cere de la Dumnezeu sănătate".*

Evstratie, luând acest zapis şi făgăduind să dea din destul untdelemn, în aceeaşi zi s-a făcut sănătos la ochi. Dar, de vreme ce era zgârcit cu obiceiul, a început a nu da untdelemn.

Într-o noapte, i s-a arătat cuviosul Samson, grăindu-i cu mânie: ***"Oare şi pe mine mă batjocoreşti?"***

Evstratie, înfricoşându-se de acea vedenie, a chemat dimineaţa pe prietenul său Leon şi i-a dat untdelemn mult, rugându-l să se roage către sfânt, pentru iertarea păcatului său.

***

Un bărbat cinstit, anume Varda, unul din sfetnicii împărăteşti, a căzut într-o boală, care se numea cancer, din care cauză i s-au făcut pe piept şi pe spate mari răni netămăduite. Din această pricină a pătimit multă vreme.

Sosind pomenirea Sfântului mucenic Mochie, doctorii care erau lângă el şi ceilalţi casnici s-au dus la biserica mucenicului, spre a lua parte la cântarea cea de toată noaptea.

Bolnavul zăcând, se mâhnea foarte că n-a putut să se ducă în biserică la praznic şi să se închine mormântului cel făcător de minuni al cuviosului Samson.

El, mâhnindu-se de aceasta, i s-a arătat un bărbat bătrân, zicându-i: ***"Scoală-te!"***

Bolnavul a răspuns: "Cum voi putea să mă scol, fiind toate mădularele mele slabe de durerile cele grele".

Acela i-a zis: ***"Eu îţi grăiesc să te scoli şi să vii în biserica Sfântului mucenic Mochie, a cărui prăznuire este astăzi şi să te rogi la mormântul Sfântului Samson".***

Zicând aceasta, s-a făcut nevăzut.

Bolnavul, simţind putere în el, a început a se scula încetişor de pe pat, ne mai simţind durerea rănilor sale. Apoi, dezlegând de la răni legăturile cele doctoriceşti şi plasturile, a aflat rănile vindecate desăvârşit. Atunci, umplându-se de bucurie, s-a îmbrăcat în haine de sărbătoare şi s-a dus în biserică.

Văzându-l toţi sănătos, deodată s-au minunat şi au prea mărit pe Dumnezeu.

Pe atunci era obiceiul la mulţi, că de cădea cineva în vreo neputinţă, poruncea să-l ducă în bolniţa Sfântului Samson şi acolo, după credinţa sa, primea sănătate.

***

O slugă oarecare, anume Gheorghe, a unui preot, anume Efedim, pătimea foarte tare de greutatea udului. Deci, stăpânul lui l-a trimis la bolniţa Sfântului Samson, unde a petrecut câteva zile şi necâştigând uşurare, s-a întors la casa stăpânului său.

Stăpânul, văzându-l, s-a mâniat pentru necredinţa lui şi l-a trimis iar la bolniţă, poruncindu-i să ceară mir de cel izvorâtor din mormântul cel făcător de minuni şi să se ungă cu dânsul.

Sluga s-a dus şi a rămas noaptea acolo, iar dimineaţa s-a întors la stăpânul său sănătos şi i-a spus cum s-a însănătoşit.

"Am văzut - zicea el - în această noapte, în vedenia visului, pe Sfântul Samson, arătându-mi-se şi atingându-se cu mâna de pântecele meu şi mi-a zis: ***"Du-te de aici, că eşti sănătos!"***

Eu, deşteptându-mă, m-am simţit sănătos.

De aceeaşi boală pătimea şi o femeie a slujitorului bisericii, anume Irina. Aceea a văzut în vedenia visului venind la dânsa pe Sfântul Samson cu sfinţii cei fără de arginţi Cosma şi Damian şi atingându-se de ea, din acea vedenie s-a făcut sănătoasă.

Acestea şi multe alte minuni se dădeau şi se dau tămăduiri, cu rugăciunile cuviosului Samson. Pentru aceasta toţi cei credincioşi prea măreau pe Dumnezeu cel minunat între sfinţii Săi, Căruia şi de la noi să-I fie cinste, slavă, închinăciune şi mulţumire, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Samson, făcătorul de minuni şi primitorul de străini

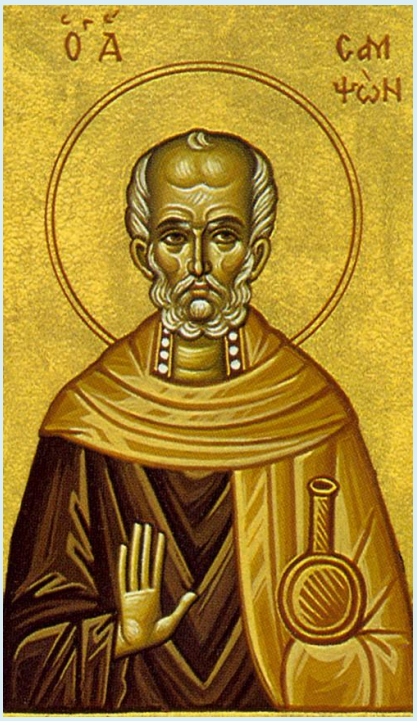

În această lună (iunie), în ziua a douăzeci şi şaptea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Samson, făcătorul de minuni şi primitorul de străini.

Acest sfânt era roman de neam şi rudenie a marelui Constantin. Dăruindu-şi averea ce-i rămăsese de la părinţi la săraci, s-a dus la Constantinopol şi aflând sfintele case de rugăciune şi cucerindu-se în ele cu cuviinţa, se bucura petrecând sihăstreşte şi se desfăta întru dumnezeieştile Scripturi, fiindu-i gândul numai la Dumnezeu.

După aceea, dacă a aflat de el prea cinstitul patriarh Mina, l-a hirotonit preot. Şi era el liman de mântuire săracilor şi celor ce aveau nevoie de ajutor.

Şi având ştiinţa şi de meşteşugul doftoricesc, a vindecat pe împăratul Iustinian ce căzuse într-o boală de netămăduit. Din pricina aceasta, împăratul mirându-se foarte de vrednicia omului şi smerindu-se, a zidit prin mijlocirea lui acea mare şi vestită casă, a făcut şi casă de oaspeţi şi pe sfântul acesta l-a făcut schevofilax, adică păzitor al sfintelor vase ale bisericii celei mari.

Apoi el bine şi cu plăcere dumnezeiască petrecând şi făcându-se multora pricina mântuirii şi pornind pe mulţi spre râvna şi urmarea vieţii sale celei plăcute lui Dumnezeu, acolo a adormit.

Iar cinstitele lui moaşte au fost mutate în marea biserică a Sfântului Mochie, izvorând în toate zilele tămăduiri, întru slava şi lauda lui Hristos Dumnezeul nostru.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Ioana mironosiţa, care cu pace s-a săvârşit.

Sfânta Ioana mironosiţa, soţia lui Chusa, administratorul proprietăţii regelui Irod, a fost una din femeile care L-au urmat şi însoţit pe Iisus Hristos în perioada misiunii sale pe pământ.

Ea este amintită de Sfântul apostol Luca în capitolele 8:3 şi 24:10. Împreună cu celelalte mironosiţe, ***Ioana s-a dus la mormântul Mântuitorului ca să ungă trupul sfânt cu mir după moartea Sa pe Cruce, auzind de la îngeri despre minunea învierii lui Hristos.***

Conform tradiţiei, ea a fost cea care a recuperat capul Sfântului Ioan Botezătorul, după ce Irod a dat ordin să-i fie tăiat şi aruncat (24 februarie).

Sfânta Ioana mai este prăznuită şi în Duminica Mironosiţelor.

Arh. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini

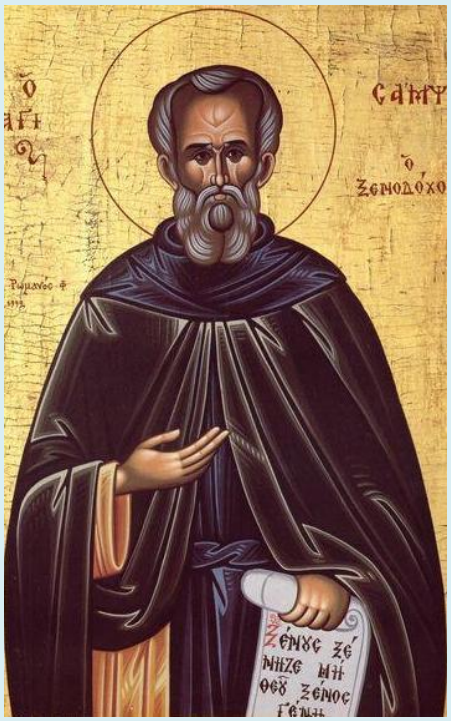

Sfântul Samson (†530) era din Roma, din neamul Sfântului împărat Constantin cel mare (306-337).

Din tinereţe, arătându-se înclinat spre milostenie şi spre ajutorarea celor săraci, şi-a împărţit averea nevoiaşilor şi şi-a eliberat robii, vieţuind ca un sihastru şi împlinind poruncile Domnului.

Mergând în Constantinopol şi-a găsit o casă smerită în care îi găzduia pe săracii care veneau în Constantinopol cu trebuinţele lor.

A învăţat şi meşteşugul doctoricesc şi a ajuns medic iscusit, tămăduindu-i pe cei aflaţi în suferinţe trupeşti, nu pentru plată, nici pentru laude, ci din dragoste pentru semenii săi, la fel ca Mântuitorul Iisus Hristos.

De asemenea, Sfântul cuvios Samson se îndeletnicea cu citirea dumnezeieştilor Scripturi.

L-a vindecat chiar şi pe împăratul Iustinian (527-565) de o boală grea. Drept mulţumire, împăratul a zidit două case în apropierea locuinţei sfântului, una pentru bolnavi, iar cealaltă pentru săraci, iar pe Samson l-a rânduit purtătorul lor de grijă.

Patriarhul Mina al Constantinopolului, aflând de el şi cunoscând credinţa şi curăţia vieţii lui şi găsindu-l iscusit în cunoaşterea învăţăturilor ortodoxe, l-a hirotonit preot al marii Biserici a lui Hristos.

Îngrijind pe bolnavi şi găzduind pe străini, Sfântul Samson a dus o viaţă bine plăcută lui Dumnezeu.

La adânci bătrâneţi, s-a mutat în pace la Domnul, făcându-se multora pricină de mântuire.

Florin Nicolae - Calendar orthodox - Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini; Sfântul mucenic Anect; Sfânta mironosiţă Ioana

Sfântul cuvios Samson, primitorul de străini († 530) - Cuviosul Samson a fost rudă cu împăratul Constantin cel mare (306-337). Animat de dorința de a fi folositor aproapelui, a învățat Sfânta Scriptură, dar și cum să trateze bolnavii, la care s-a adăugat și darul lui Dumnezeu de a vindeca pe cei aflați în suferință. Pentru aceasta s-a învrednicit a face parte din doctorii cei fără de arginți.

După trecerea la cele veșnice a părinților săi doctorul Samson a împărțit averea sa săracilor și a eliberat și robii. Apoi, și-a părăsit toate rudele și cunoscuții, a părăsit Roma și s-a dus în pustie. Samson a venit la Constantinopol și găsindu-și o casă, primea în ea pe cei săraci și străini și pentru aceasta a fost numit „primitorul de străini”. Samson primea la dânsul pe cei neputincioși, îi slujea și îi tămăduia de boli, nu numai prin procedeele medicale, ci și cu darul lui Dumnezeu.

Vestea minunatelor tămăduiri făcute de Samson a ajuns și la palatul împărătesc. Împăratul Justinian (527-565) se afla în mare neputință. A căutat cei mai buni

doctori, dar nici unul nu reușise să-l vindece. A visat într-o noapte un bărbat și l-a descris unuia dintre guvernatori. Acesta era prieten cu Samson și l-a adus pe acesta, deoarece corespundea descrierii. Samson a venit și l-a vindecat pe împărat și astfel a devenit schevofilax, adică păzitor al sfintelor vase ale bisericii mari din Constantinopol.

Moaștele lui au fost mutate în Biserica Sfântul Mochie, unde au făcut multe minuni.

Tropar, glasul 8: În răbdare ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Samson, milostive fericite să mântuiască sufletele noastre.

***

Sfântul mucenic Anect († 304) - Acest sfânt mucenic a pătimit în vremea împăratului Diocleţian (284-305) în Cezareea Capadociei din porunca guvernatorului Urban.

Sfântul îndemna pe creștini să mărturisească pe Mântuitorul Hristos cu tot curajul și să moară pentru credința lor.

A fost denunțat ca fiind creștin și pentru aceasta a fost întemnițat și îndemnat să jertfească zeilor. El a refuzat și drept urmare a fost supus la chinuri până la moarte.

***

Sfânta Ioana, mironosița (sec. I) - Aceasta a fost soția lui Huza, chivernisitorul palatului lui Irod. Este amintită de sfinții evangheliști în rândul femeilor mironosițe (Luca VIII, 3).

A fost de față la ospățul pe care regele Irod l-a dat de ziua lui de naștere și a fost martoră la decapitarea Sfântului Ioan Botezătorul.

A aflat de la soțul său locul unde a fost îngropat capul, a cumpărat un vas de lut, l-a pus în vas și l-a dus le Ierusalim, unde l-a îngropat pe Muntele Măslinilor.

Când unicul ei fiu s-a îmbolnăvit grav și nici un doctor nu l-a putut salva, Ioana lui Huza a aflat despre Iisus Nazarineanul, cel despre care vorbise Sfântul Ioan Botezătorul. Și-a convins soțul, pe Huza să Îl cheme pe Mântuitorul în ajutor. Domnul nu a mers la copil, ci doar i-a răspuns: „Du-te fiul tău trăiește.” (Ioan 4: 50).

La presiunea lui Irod, Huza a alungat-o de acasă, iar ea a ajuns să trăiască modest. L-a căutat pe Iisus și L-a urmat alături de celelalte femei mironosițe care Îi slujeau Domnului. I-a rămas alături lui Hristos până la sfârșit, numărându-se printre femeile care au mers la mormânt în dimineața Învierii.

Este pomenită de evanghelistul Luca de două ori, în capitolul 8 al Evangheliei sale, versetul 3 și capitolul 24, versetul 10.

Proloage - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi făcătorul de minuni Samson, primitorul de străini (†530)

Luna iunie în 27 zile: pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi făcătorul de minuni Samson, primitorul de străini (†530).

Sfântul Samson a fost, cu neamul, din Roma şi rudenie lui Constantin cel mare. Din tinereţe, arătându-se plecat spre milostenie şi spre ajutorarea celor săraci. Fericitul Samson şi-a împărţit săracilor averea rămasă de la părinţi, şi şi-a eliberat robii şi se bucura, vieţuind ca un sihastru şi împlinind porunca Domnului. Că ajutorarea sărmanilor era bucuria cea mare a vieţii lui, după cum firea soarelui este să lumineze şi a focului să ardă.

Mergând în cetatea Constantinopol, şi-a găsit o casă smerită, în care găzduia pe nevoiaşii ce veneau în cetate, cu nevoile şi necazurile lor. A învăţat şi meşteşugul doctoricesc şi a ajuns doctor iscusit şi nu-şi cruţa nici o osteneală, tămăduind, nu pentru plată, nici pentru faimă, ci din dragoste pentru oameni, ca şi Mântuitorul Hristos, pe cei ce se aflau în suferinţe trupeşti, şi se desfăta în dumnezeieştile Scripturi.

Patriarhul Mina, al Constantinopolului, aflând de dânsul şi cunoscând credinţa şi curăţenia vieţii lui şi găsindu-l în cunoaşterea dumnezeieştilor învăţături, l-a sfinţit

preot al Bisericii lui Hristos; dar fericitul se ostenea mult spre milostenie. Cu meşteşugul său doctoricesc a izbutit să tămăduiască pe însuşi marele împărat Iustinian de o boală grea.

Şi, vrând împăratul să-l răsplătească, pentru osteneala, smeritul doctor n-a cerut nimic pentru sine, ci l-a rugat pe împărat să poruncească să se zidească, lângă locuinţa sa, două case mari, una pentru tămăduirea bolnavilor, iar alta, pentru găzduirea străinilor. Deci, împăratul, văzând râvna evanghelică a preotului, a dat poruncă de s-au zidit acele case, iar pe Samson l-a rânduit purtătorul lor de grijă.
Şi aşa, îngrijind pe bolnavi şi găzduind pe străini, fericitul Samson şi-a petrecut viaţa lui, cea plăcută lui Dumnezeu, răposând, la adânci bătrâneţi, şi făcându-se multora pricină de mântuire.

Întru slava şi lauda lui Hristos, Dumnezeul nostru!

Întru această zi, pomenirea Sfântului Sever, preotul din învăţătura Sfântului Grigorie (†530).

În părţile cetăţii Tuderia, între doi munţi şi o vale, la un loc care se numea Entiroclina, era o biserică a Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioarei Maria. La acea biserică era un preot, anume Sever, foarte minunat, prin viaţa lui cea plăcută lui Dumnezeu. Iar un bărbat, vieţuitor din cei de acolo, îmbolnăvindu-se şi de moarte apropiindu-se, a trimis, degrabă la preotul acela, rugându-l să vină la el, ca, prin mărturisire şi prin pocăinţă, să-şi cureţe păcatele făcute şi să ia dezlegare, mai înainte de ieşirea lui din trup.

Şi, s-a întâmplat că preotul acela era în via lui, îndeletnicindu-se cu strângerea strugurilor. Şi a zis celor ce veniseră la el: "Mergeţi voi înainte, iar eu vă voi ajunge pe voi".

Şi, văzând că nu rămăseseră mulţi struguri, preotul a gândit să zăbovească puţin şi să-i culeagă şi pe aceia şi, sfârşind lucrul său, să pornească şi să se ducă la cel bolnav.

Şi aşa a şi făcut, dar, pe când mergea el, l-au întâmpinat pe cale, cei ce au fost la cel bolnav şi i-au zis: "Pentru ce, părinte, ai zăbovit ? De acum, nu te mai osteni, că, iată, a murit omul acela".

Acestea auzindu-le, preotul s-a cutremurat şi a început a plânge, numindu-se, cu mare glas, pe sine, ucigaş al aceluia. Deci, plângând, a ajuns la casa unde zăcea

trupul mortului şi, aruncându-se înaintea patului, la pământ, cu lacrimi se tânguia mult şi se lovea cu capul de pământ, zicându-şi ucigaş, adică pricinuitor al morţii aceluia.

Aşa tânguindu-se el, deodată mortul a înviat. Şi aceasta văzând-o cei ce stăteau de faţă s-au înspăimântat foarte tare de acea minune, şi s-au bucurat de învierea lui.

Şi, de bucurie, au plâns şi-l întrebau pe el: "Unde ai fost? Şi cum te-ai întors, cu sufletul, în trup ?"
Iar acela, răspunzându-le le-a zis: "Nişte arapi înfricoşători şi foarte mândri, din gură şi din nările cărora ieşea foc, m-au luat pe mine şi m-au dus în nişte locuri întunecoase, pline de frică şi de cutremur. Şi, iată, deodată, s-a arătat un tânăr prea luminos, cu alţi purtători de lumină, venind întru întâmpinarea noastră şi au zis, cu hotărâre, către cei ce mă duceau pe mine: "Întoarceţi-l pe acesta, că Sever, preotul, plânge pentru el, iar pentru lacrimile lui, Domnul i l-a dăruit lui pe acesta".

Atunci, Sever, preotul, sculându-se de la pământ, cu negrăită bucurie a dat mulţumire lui Dumnezeu. Apoi, pe omul acela a înviat învăţându-l pentru pocăinţă şi mărturisirea lui ascultându-i şi dezlegându-i păcatele, l-a împărtăşit cu dumnezeieştile Taine, cu Trupul şi Sângele lui Hristos.

Şi a fost omul acela şapte zile în viaţa aceasta, rugându-se neîncetat lui Dumnezeu, iar într-a opta zi, veselindu-se, s-a mutat din această viaţă.

Iar noi putem să înţelegem, că multă dragoste avea Domnul pentru Sever preotul: că n-a vrut să-l mâhnească pe el, ci, degrabă, i-a ascultat rugăciunea lui şi voia lui a făcut-o.

De aici, să cunoaştem că Sever preotul mult iubea pe Dumnezeu şi, intru toată viaţa lui, L-a slujit din inimă.

Şi, plăcând Domnului, s-a săvârşit şi s-a dus la Dânsul şi stă, înaintea Scaunului dumnezeieştii slave, în cetele Sfinţilor celor ce slăvesc pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Unul în Treime, Dumnezeu. Căruia, şi de la noi, să-I fie slavă în veci. Amin.

Întru această zi, cuvânt că bun lucru este a cerceta pe cei bolnavi.

Să nu vă leneviţi a cerceta pe bolnavi, pentru Domnul, pentru că cercetarea bolnavilor este asemenea cu milostenia. Ascultaţi pe Domnul, Cela ce zice:

"Bolnav am fost şi M-aţi cercetat pe Mine". Iar cel ce-şi astupă urechile sale, ca să n-audă de bolnavi, se va ruga şi el, şi nu va fi cine să-l ajute. Căci, chiar în cinste mare de eşti, mai mare plată vei afla de la Hristos şi vei fi iubit, pentru aceasta, iar de eşti sărac şi nu ai ce să duci, pentru trebuinţă bolnavului, atunci, pe tine să te duci şi mângâierea cea prin cuvinte, să-i aduci lui. Şi, aşa, în ziua aceea, vei auzi de la Domnul: "Veniţii, binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi Împărăţia cea gătită vouă; că bolnav am fost şi M-aţi cercetat pe Mine".

Întru această zi, cuvânt din minunile Maicii Domnului.

În vremea Sfântului Sava, erau, în lavra lui, mulţi monahi îmbunătăţiţi. Deci, s-a dus ca să se facă monah şi un dregător, de bun neam şi bogat, pe care Sfântul l-a primit, cu bucurie. Şi, fiindcă nu era obişnuit cu osteneala, îl cruţa şi nu-l lăsa să se ducă cu alţii, la munca cea grea a pământului. Că se lucra până la ceasul al nouălea şi, atunci, veneau să citească slujba de obşte şi, după Vecernie, mâncau, o dată pe zi, după rânduiala vieţii de obşte.

Deci, fiindcă nu putea să facă aceasta acel începător, i-a poruncit să se nevoiască în mănăstire, după putere, şi să postească până vin toţi fraţii, ca să mănânce toţi împreună, după rânduială. Iar acela nici măcar porunca aceasta n-a păzit-o, ci mânca în chilia lui, pentru că îi aduceau rudeniile felurite bucate. Deci, Sfântul ştia aceasta, dar, pentru că era monahul acela începător nu-l certa, ca să nu-l îngreuieze. Îl rugă numai, pe Dumnezeu, să-l îndrepteze.

Deci, a venit praznicul Adormirii Preasfintei, Născătoarei de Dumnezeu, cel din ziua a cincisprezecea a lui august, şi, în ziua cea dinaintea prăznuirii, pe când se duceau fraţii la ascultare, ca să lucreze, le-a spus Sfântul să vină la ceasul al nouălea, ca să cânte Vecernia.

Iar acelui începător i-a zis să se ducă la biserică, la ceasul Vecerniei, să caute când toţi fraţii se adună, ca să-i dea şi lui vreun cuvânt. Aşa, s-a şi făcut. Şi, după ce au venit părinţii, începătorul a avut o arătare minunată fără să doarmă, ci treaz, adică, a văzut o femeie prea frumoasă între doi îngeri, strălucind mai mult decât razele soarelui, şi un înger ţinea un potir plin de pâine cerească şi celălalt ţinea o mahramă subţire, iar femeia aceea frumoasă, care era Stăpâna noastră, ţinea o linguriţă de aur. Şi se ducea câte un frate şi îngerul îi ştergea faţa lui cu mahrama. Apoi, se închina Preasfintei şi ea lua linguriţa şi îi dă pâinea cea cerească.

Acestea văzându-le, începătorul se minuna şi, apropiindu-se, ca să se învrednicească şi el de un dar ca acesta, nu şi-a dobândit dorinţa, căci nici îngerul nu l-a

şters, nici Preasfânta nu l-a împărtăşit, ci i-a zis lui: "Mâncarea aceasta este trupul Fiului meu, şi-l iau numai cei ce postesc până seara, în ceasul acesta, şi se curăţă. Însă, tu nu posteşti; cum, dar, te vei împărtăşi cu pâinea aceasta ?"

"Să mă şteargă, măcar îngerul, cu mahrama aceea sfântă".

Iar ea i-a răspuns: "Dacă vrei să te şteargă cu aceasta, să te osteneşti şi tu, cu ceilalţi, pentru că aceia asudă de osteneală şi, pentru aceasta, se şterg, dar pe tine, de care sudoare să te şteargă îngerul ?"

Acestea auzind, s-a îngrozit şi, alergând la egumen, a zis: "Aţi văzut oare, arătarea pe care am văzut-o eu, nevrednicul ?"

Iar egumenul i-a răspuns: "Ceea ce ai văzut, a fost spre îndreptarea ta. Că fraţii sunt încredinţaţi, că Preasfânta îi sfinţeşte, ca să fie vrednici în tot praznicul să se împărtăşească cu dumnezeieştile Taine".

De atunci înainte, se ostenea şi el, mai mult, şi mânca mai puţin şi, aşa, sfârşindu-se în fericită ascultare, s-a învrednicit de fericirea cea cerească.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Sampson, primitorul de străini

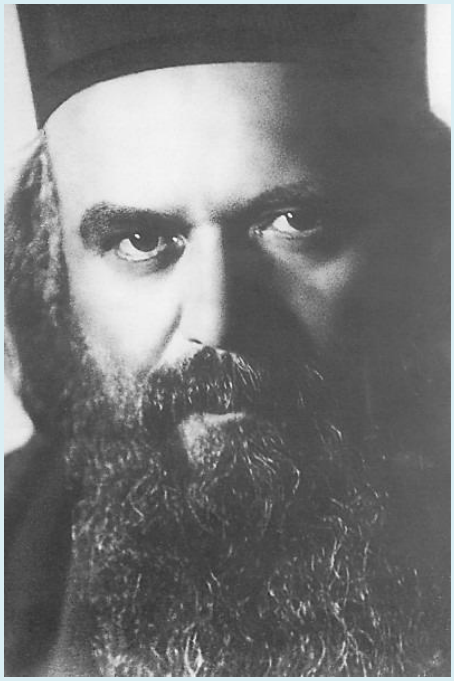

Acest sfânt s-a născut din părinţi foarte nobili şi extrem de bogaţi din Roma cea veche, cetate în care şi-a făcut şi strălucitele studii ale ştiinţelor acelui timp, închinându-se pe sine mai ales ştiinţei medicale.

Sampson a fost un medic foarte milostiv şi fără de arginţi, dându-le bolnavilor lui nu doar medicamente trupului, ci şi sufletului. El pe toţi pacienţii lui îi sfătuia să împlinească cu scumpătate cerinţele Sfintei credinţe a lui Hristos.

El mai târziu s-a strămutat la Constantinopole, unde a locuit într-o casă mică, din care, întocmai cum soarele îşi trimite razele sale pretutindeni, aşa şi el trimitea milosteniile lui în toate ţinuturile, milostenii de bani, sfat, nădejde, leacuri eficace şi în general, tot ajutorul celor neajutoraţi şi cu trupul şi cu sufletul, însuşi patriarhul a auzit de marile virtuţi ale acestui bărbat şi 1-a sfinţit preot.

La acea vreme s-a întâmplat că împăratul Iustinian cel mare s-a îmbolnăvit şi toţi medicii curţii imperiale credeau că este o boală incurabilă. Atunci împăratul s-a rugat lui Dumnezeu cu lacrimi şi cu căldură şi Dumnezeu i-a descoperit în vis că Sampson este acela care îl va vindeca. Cu adevărat, aflând împăratul despre Sampson, 1-a chemat de îndată la curtea imperială.

Bătrânul Sampson a sosit şi punându-şi mâna peste locul bolnav, împăratul s-a însănătoşit.

Când împăratul a poruncit ca acest medic-preot să fie copleşit cu daruri, Sfântul Sampson a mulţumit, dar nu a primit nimic şi i-a zis: ***„O împărate, eu însumi am avut multe bogăţii de aur şi argint şi alte mari bunuri, dar le-am lăsat pe toate pentru dragostea lui Hristos, ca să câştig viaţa cea veşnic bogată şi nestricăcioasă."***

Când împăratul a insistat şi a zis că voieşte să-i dăruiască orice voieşte, atunci Sfântul Sampson 1-a rugat pe împărat să-i zidească o casă pentru săraci, în acea casă, care s-a zidit, Sfântul Sampson i-a îngrijit pe săracii din ea aşa cum părintele îşi îngrijeşte copiii.

Lui îi era firească milostenia pentru săraci şi pentru neajutoraţi.

La sfârşit, acest bărbat sfânt, plin de toate virtuţile şi harurile cele cereşti, s-a odihnit cu pace în a douăzeci şi şaptea zi a lunii iunie din anul 530 şi a fost îngropat în biserica Sfântului mucenic Mochie, ruda lui.

După sfânta sa adormire, Sfântul Sampson s-a înfăţişat multor oameni care îl chemau în ajutor în nenorocirile lor.

Sfântul Samson, primitorul celor străini (27 iunie)

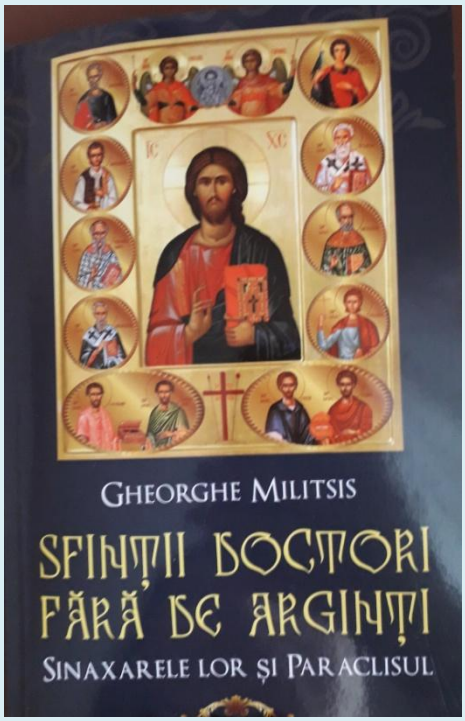

Tropar: Rugăciunile tale către Domnul, fericite Samson, primitorule al străinilor, l-au tămăduit pe rege. Drept aceea, mulţimea credincioşilor aleargă neîncetat cu credinţă la sprijinul tău, sfinte.

***

Spre sfârşitul lunii iunie sărbătorim un alt sfânt din ceata Sfinţilor doctori fără de arginţi: Sfântul Samson, care mai este numit şi „primitorul celor străini".

Patria lui pământească a fost Roma, „Oraşul etern". Părinţii lui erau bogaţi şi de neam regesc. Avuţia de care dispuneau le-a permis să-i ofere vlăstarului lor o educaţie aleasă, de care puţini copii se puteau bucura la vremea aceea. Bunăstarea materială şi inteligenţa lui l-au ajutat pe Samson ca în câţiva ani „să devină desăvârşit, nu doar în arta poetică, ci şi în filosofie şi în meşteşugul doctoricesc şi în tot ceea ce i s-a părut potrivit să studieze. Mai mult decât orice iubea ştiinţa medicinei pentru că o socotea o îndeletnicire filantropică şi foarte folositoare sufletului".

Sfântul Samson nu a practicat medicina pentru a-şi câştiga existenţa, ci pentru a-i ajuta şi a-i tămădui pe „fraţii săi". Nu se mărginea la a-i vindeca pe bolnavi, ci le dădea şi bani şi haine şi mâncare şi tot ce le era de trebuinţă. Şi nu-i tămăduia nu-

mai cu leacurile făcute din ierburi, ci mai ales cu rugăciunile lui fierbinţi către Dumnezeu.

Când i-au murit părinţii, sfântul a pus în practică porunca Domnului: „Vinde toate câte ai şi le împarte săracilor" (Luca 18,22). Şi-a vândut toate proprietăţile şi a împărţit banii sărmanilor „şi a rămas ca un vultur ce domină înălţimile, fără casă, sărac, doar cu tunica de pe el şi fără de arginţi".

Faima lui de doctor desăvârşit şi milostiv s-a răspândit peste tot, nu doar locuitorii Romei, ci şi cei din oraşele învecinate veneau în număr mare la locuinţa lui pentru a căpăta vindecare de bolile lor. Sfântul Samson, care se străduia să trăiască în aşa fel încât să nu atragă atenţia asupra sa, văzând că toţi alergau la el şi îi lăudau pentru nenumăratele lui binefaceri, „şi-a părăsit patria şi s-a dus la Constantinopol ca să-i îngrijească şi acolo pe cei suferinzi".

Noua lui locuinţă în Constantinopol era tare sărăcăcioasă. Acolo îi aduna pe bolnavi, pe străini şi pe oamenii nevoiaşi şi fiecăruia îi oferea ceea ce avea nevoie.

Şi cum tămăduia mulţi oameni, i s-a dus iute vestea că este un medic iscusit. Prea cinstitul patriarh Mina a aflat şi el de vieţuirea Sfântului Samson, cea bineplăcută Domnului, l-a chemat la Patriarhie şi recunoscându-i virtutea, l-a hirotonit preot.

La vremea aceea, împărat al Bizanţului era Iustinian [1]. Iustinian suferea de mult timp de „o boală grea", chinuitoare. Mulţi doctori se străduiseră să-l vindece, dar fără nici un rezultat. Văzând că medicii sunt neputincioşi, împăratul „a strigat cu lacrimi către Domnul, cerând ajutor din ceruri". Şi Domnul a răspuns rugăciunilor lui într-un vis.

Iustinian a văzut în acel vis “mulţi doctori îmbrăcaţi în straie preoţeşti. Un tânăr în veşminte strălucitoare, ţesute cu fir de aur, s-a apropiat de împărat şi i l-a arătat pe unul dintre acei doctori, smerit la înfăţişare, cucernic, modest şi blând, spunându-i; uită-te bine la el ca să-l poţi recunoaşte, pentru că numai acest om te poate vindeca. Trezindu-se, împăratul a crezut că e adevărat ceea ce i se descoperise în vis şi s-a bucurat. A poruncit să fie chemaţi toţi doctorii şi i-a privit cu atenţie, dar nu l-a văzut printre ei pe cel pe care îl căuta. Aşa că a rămas nedumerit şi întristat şi a făgăduit mari daruri celui care va izbuti să-l găsească pe doctorul din visul lui. Un

[1] *Sfântul şi drept-credinciosul împărat Iustinian 1 (483-565) a condus Imperiul Bizantin de la 1 august 52 până la moartea sa, in noiembrie 565. Biserica îl prăznuieşte pe Sfântul Iustinian pe data de 14 noiembrie, (n. trad.)*

medic, care îl cunoştea pe fericitul Samson, i-a vorbit împăratului despre el, iar Iustinian a trimis numaidecât nişte oameni din garda lui, să-l aducă pe sfant la palat cu multă cinstire. Văzându-l împăratul pe Samson atât de smerit şi cu purtare aşa de cuviincioasă, şi-a dat seama că e doctoral din visul lui."

Sfântul s-a rugat fierbinte la Dumnezeu şi chiar în acea clipă împăratul s-a vindecat. Ca să-l răsplătească, Iustinian a vrut să-I ofere mulţi bani, dar sfântul a refuzat. Şi cum împăratul insista Samson i-a cerut să-i construiască o bolniţă [2].

Împăratul a dat ordin arhitecţilor Anthemios şi Isidor [3] să-i construiască Sfântului Samson o bolniţă cât mai repede cu putinţă. Când a fost gata, Iustinian a numit-o „Bolniţa lui Samson, primitorul celor străini", şi pentru întreţinerea şi funcţionarea ei a oferit, de asemenea, mulţi bani şi pământuri.

La Bolniţa cuviosului Samson mii de oameni au aflat tămăduire, mâncare şi toate cele de trebuinţă.

Când Samson a adormit întru Domnul, locuitorii Constantinopolului, în frunte cu patriarhul, l-au înmormântat în Biserica Sfantului Mochie, cu cinstea cuvenită unui sfânt. Mormântul lui a devenit nu doar un loc de pelerinaj, ci şi un izvor de tămăduiri pentru cei bolnavi.

Sfânta noastră Biserică l-a trecut pe cuviosul Samson în ceata Sfinţilor doctori fără de arginţi şi îl sărbătoreşte pe 27 iunie.

(Extras din cartea: Gheorghe Militsis - Sfinţii doctori fără de arginţi - Sinaxarele lor şi paraclisul)

---

[2] *Bolniţă = (în slavonă bolinica) spital pe lângă o mănăstire sau un aşezământ de binefacere (n. trad.).*

[3] *Anthemios din Tralles (profesor de geometrie şi achitect grec bizantin) şi arhitectul Isidor de Milet au colaborat şi la realizarea catedralei Sfânta Sofia din Constantinopol. (n. trad.)*

Sfântul Samson, primitorul de străini

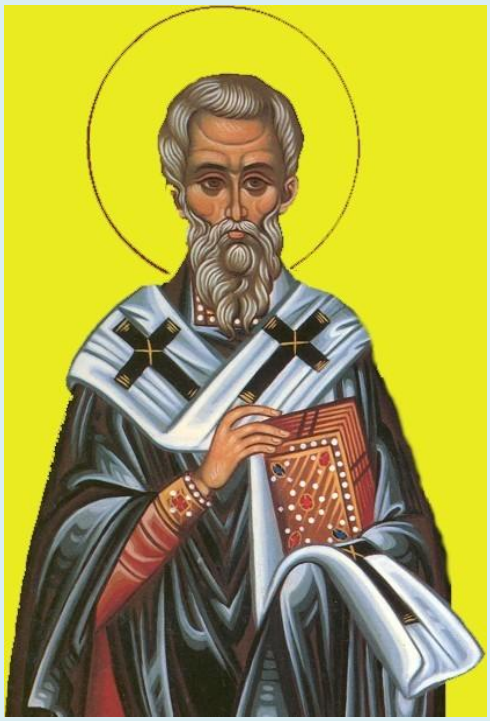

Sfântul Samson a trăit cu multe sute de ani în urmă, pe vremea împăratului Iustinian. Sfântul Samson era un om blând şi cu multă credinţă şi dragoste. ***Era preot, iar credincioşii veneau cu bucurie la biserică, pentru a participa la slujbele Sfântului părinte şi pentru a învăţa din lucrurile minunate pe care acesta le povestea despre Împărăţia lui Dumnezeu şi despre dragostea Mântuitorului pentru oameni.***

Dar Sfântul Samson avea şi temeinice cunoştinţe medicale, fiind un doctor vestit pe acea vreme.

Odată, împăratul s-a îmbolnăvit tare grav, zăcând în pat din cauza bolii care îl doborâse. Şi au fost chemaţi toţi doctorii, tămăduitorii şi vracii din împărăţie, dar nimeni nu i-a putut da împăratului sănătatea înapoi. Ba mai mult, toti vorbeau pe şoptite că nu mai are mult de trăit conducătorul lor.

Sfântul Samson a fost şi el chemat la palat şi după ce l-a consultat pe împărat, i-a spus:

- Măria ta, toate sunt în mâna lui Dumnezeu. Eu ştiu leacuri şi doctorii care să-ţi aline suferinţa, dar Dumnezeu este Vindecătorul tuturor relelor. Roagă-te împreună cu mine şi Milostivul Dumnezeu se va îndura şi te va face iar sănătos,

iar atunci când vei fi din nou în putere, să-ţi conduci supuşii cu dreptate şi frică de Dumnezeu şi să nu uiţi de minunea pe care Dumnezeu o face astăzi cu tine, măria ta!

Şi chiar aşa a şi fost - împăratul Iustinian s-a vindecat cu ajutorul sfântului, datorită rugăciunilor şi priceperii sale.

Dar Sfântul Samson a rămas în amintirea credincioşilor nu pentru minunile pe care le-a săvârşit, nici pentru învăţăturile alese propovăduite de el, ci mai ales pentru inima sa bună, căci sfântul era cel mai primitor om din întreaga cetate.

Ori de câte ori întâlnea pe uliţă vreun străin ostenit de drum sau vreun om sărman, flămând şi obosit, sfântul îl poftea imediat în chilia sa modestă şi îl ospăta cu ce putea şi el.

Era cea mai bună gazdă, căci îi primea pe toţi cu inima deschisă, având pentru fiecare o vorbă bună. Iar această mare calitate a sa, aceea de a fi bun şi milostiv chiar şi cu cei străini, pe care nu îi cunoaşte, este mai frumoasă decât orice minune şi înseamnă mai mult decât o sută de învăţături. De aceea Sfântul Samson este numit şi astăzi "primitorul de străini".

Icoane

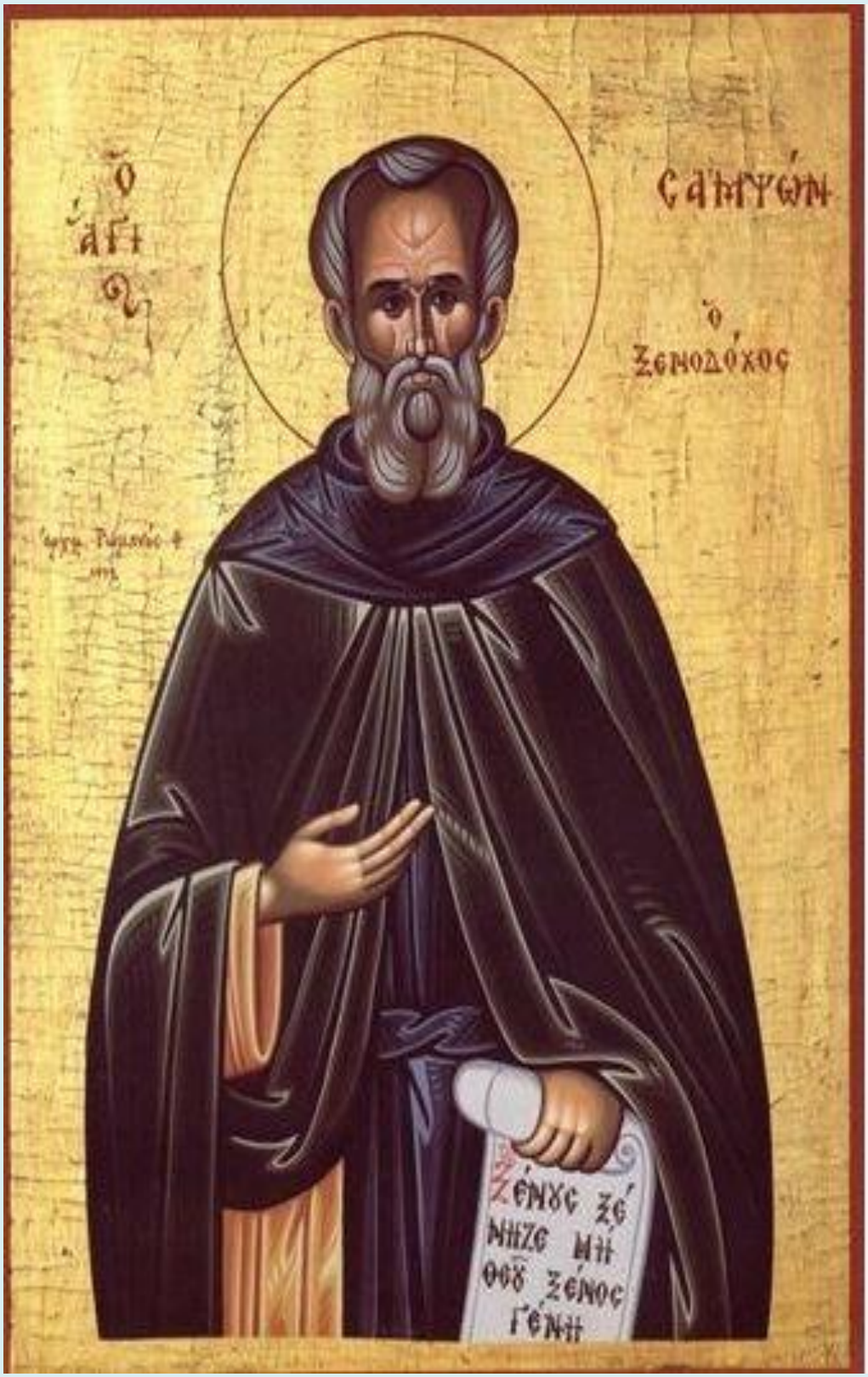

ΖΗΛΟΣ ΖΕ
ΜΗΖΕ ΜΗ
ΘΕΟ ΖΗΛΟΣ
ΓΕΝΗ

СВ. ПРП.
САМПСОНЪ
СТРАНОПРІИМЕЦЪ

Ὁ ἅγι
ΣΑ
ΜΨΩΝ
Ὁ
ξενοδόχος

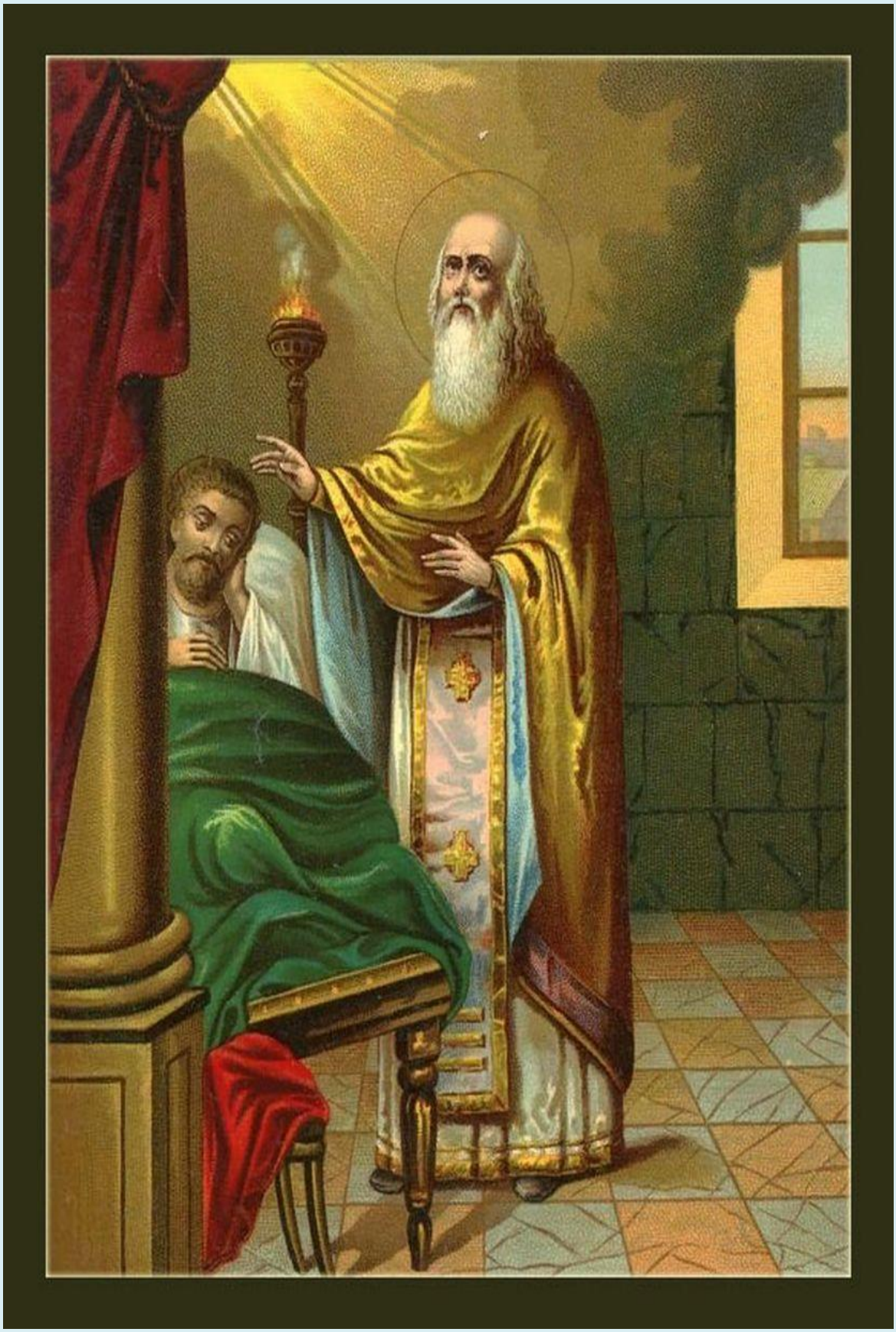

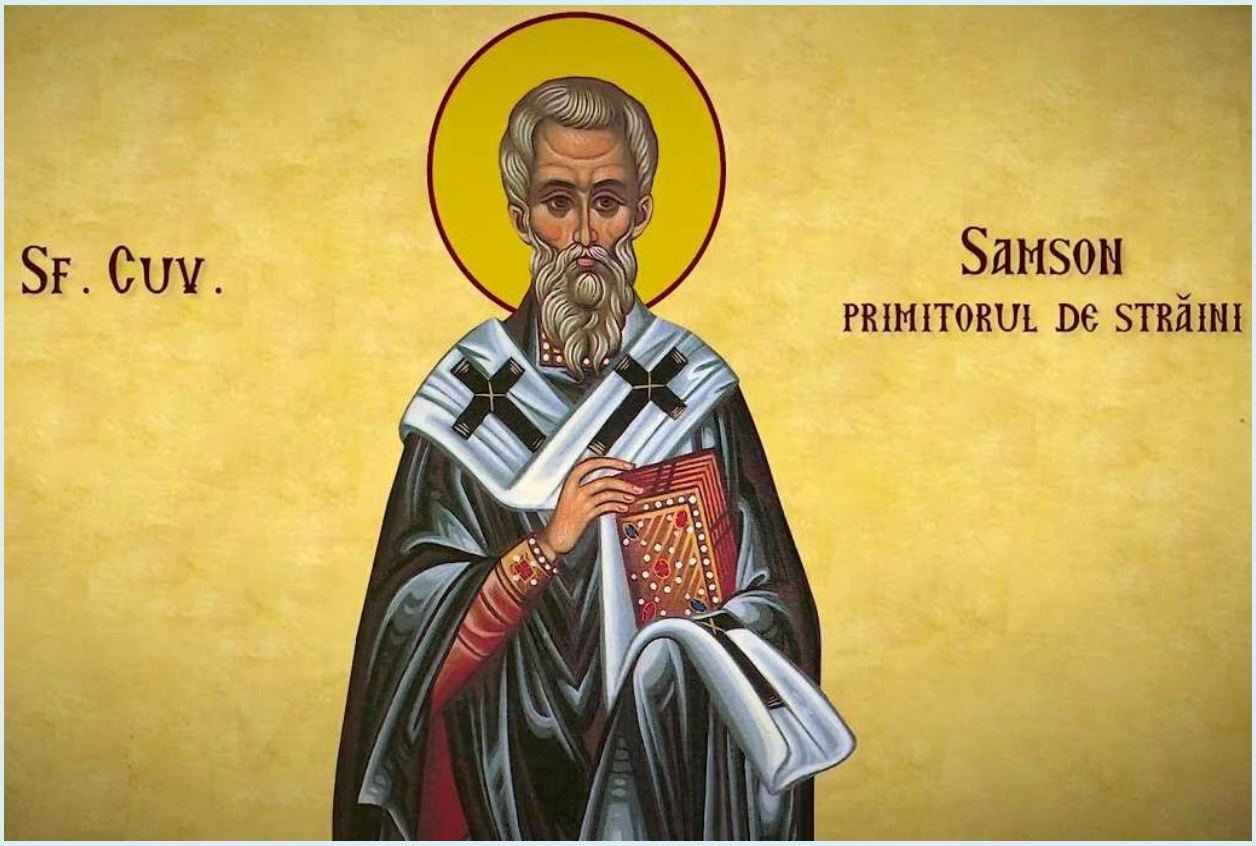
Sf. Cuv.
Samson
primitorul de străini

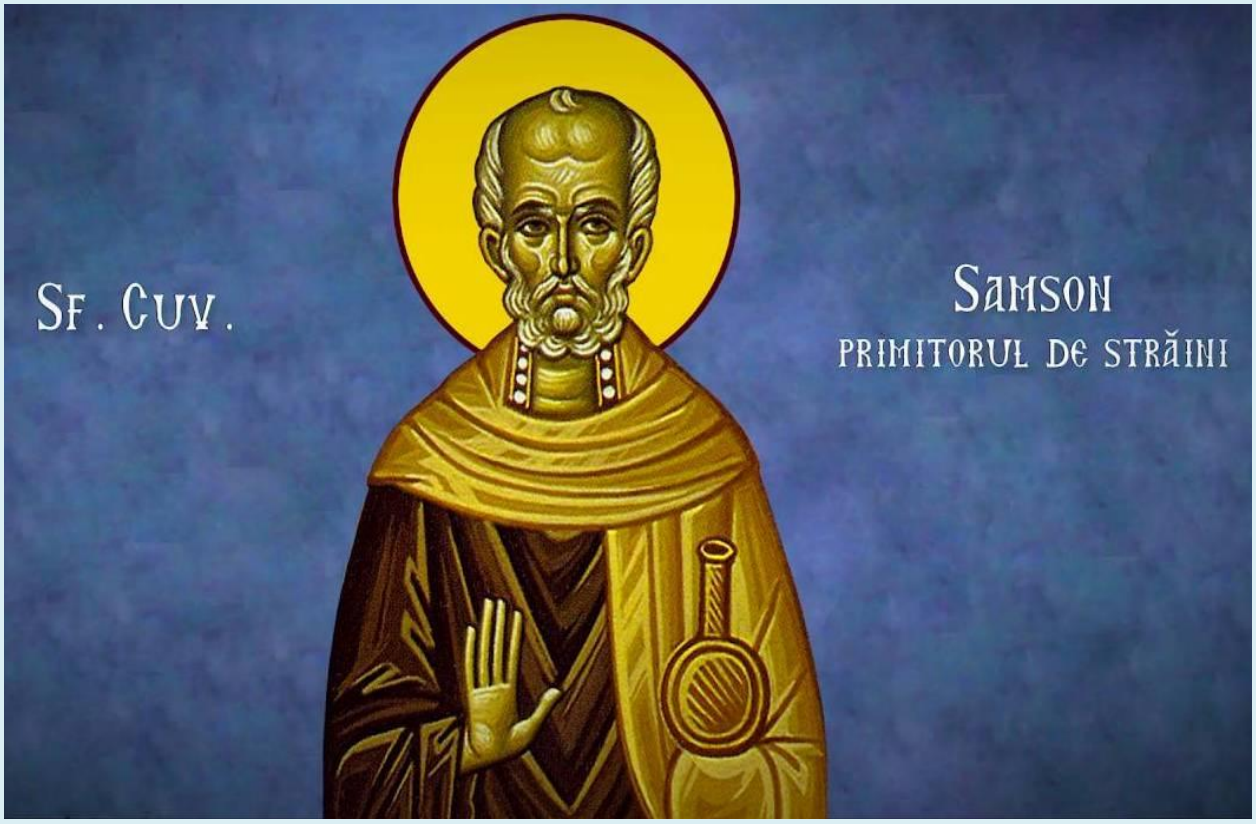
Sf. Cuv.
Samson
primitorul de străini

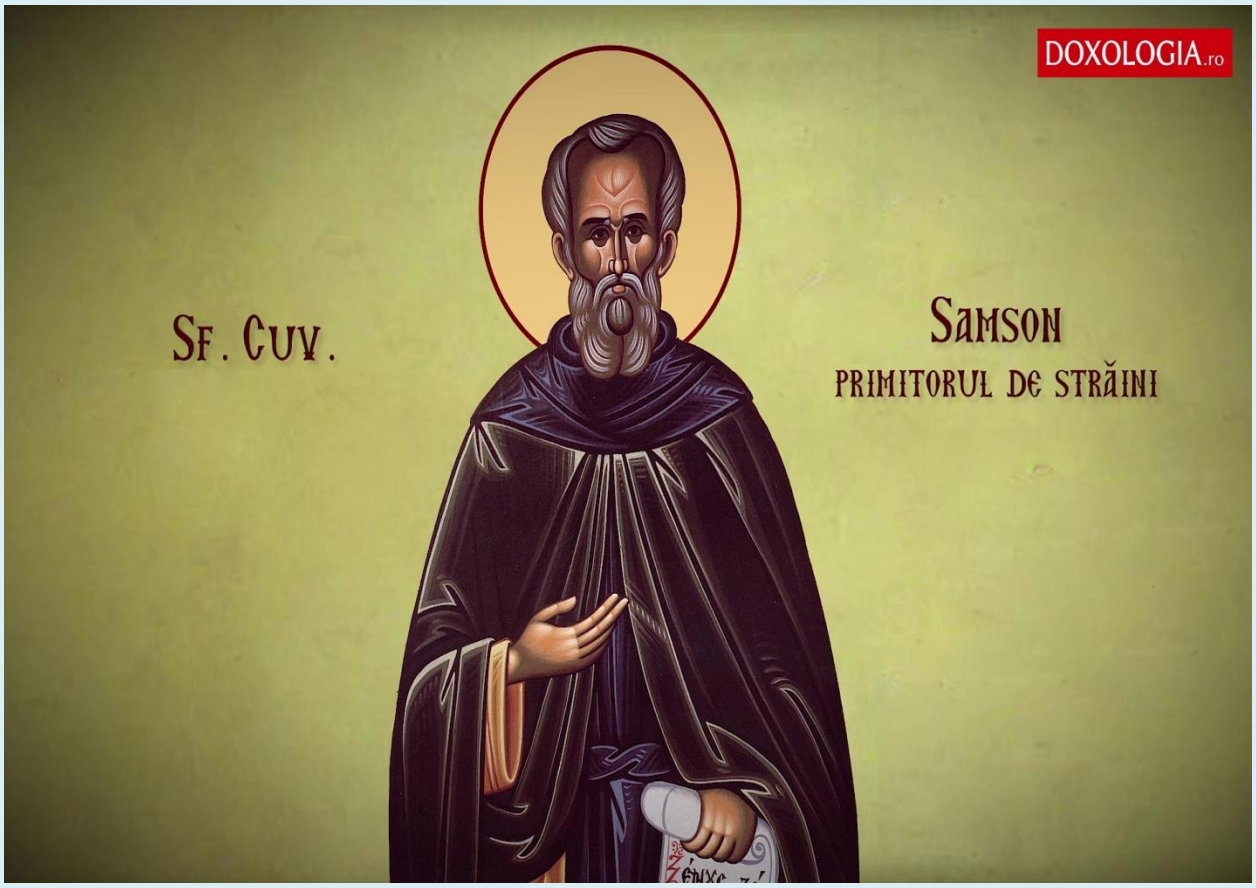
DOXOLOGIA.ro
Sf. Cuv.
Samson
primitorul de străini

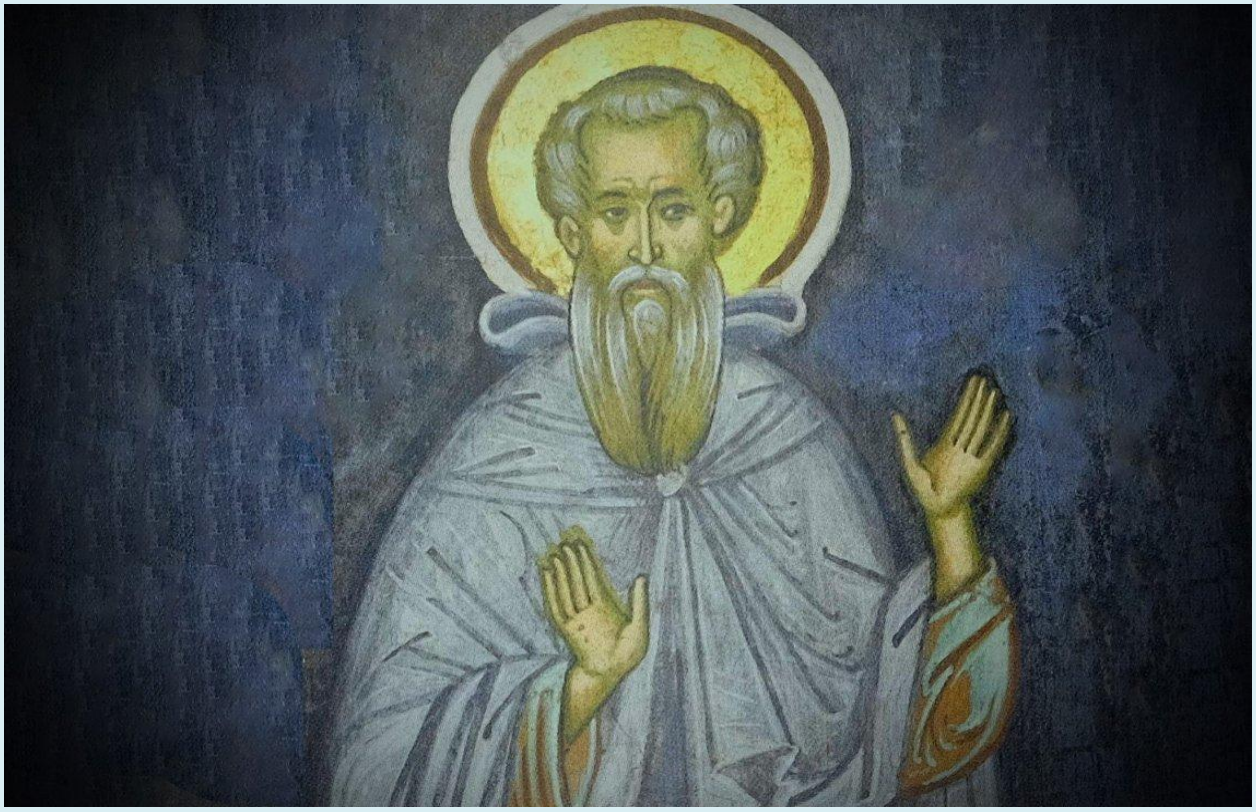

27 iunie
Sfânta
Ioana
Mironosița
icoane articole predici
doxologia.ro

DOXOLOGIA.ro
Sf. Cuv.
Samson
primitorul de străini

Sf. Cuv. SAMSON
Sf. Cuv. IOANA
27 iunie

27 iunie

Sfânta Ioana împreună cu Sfântul Samson, făcătorul de minuni şi primitorul de străini

Sf. Cuv.
SAMSON

Sf. Cuv.
SAMSON

IUN
27

6 lucruri despre
Sf. Cuv. Samson

- S-a născut la Roma într-o familie bogată
- A studiat medicina
- A împărţit averea sa săracilor
- S-a mutat la Constantinopol unde oferea asistenţă medicală săracilor
- L-a vindecat pe împăratul Iustinian de o boală grea
- Cu ajutorul împăratului a ridicat un ospiciu unde avea grija de bolnavi

BASILICA.RO

Troparul Sfântului Cuvios Samson, primitorul de străini

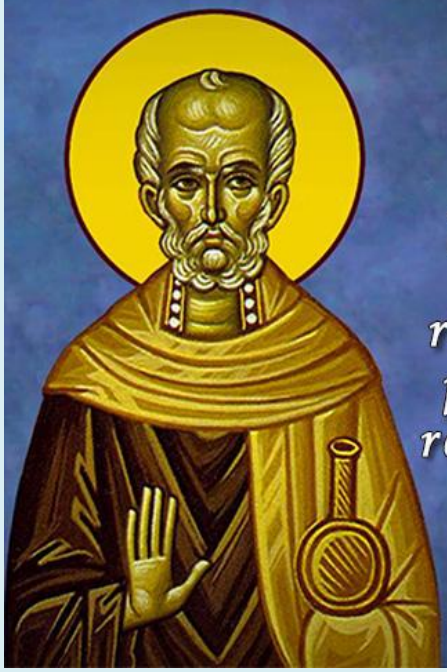

27 Iunie - Glasul 8

În răbdare ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Samson, milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

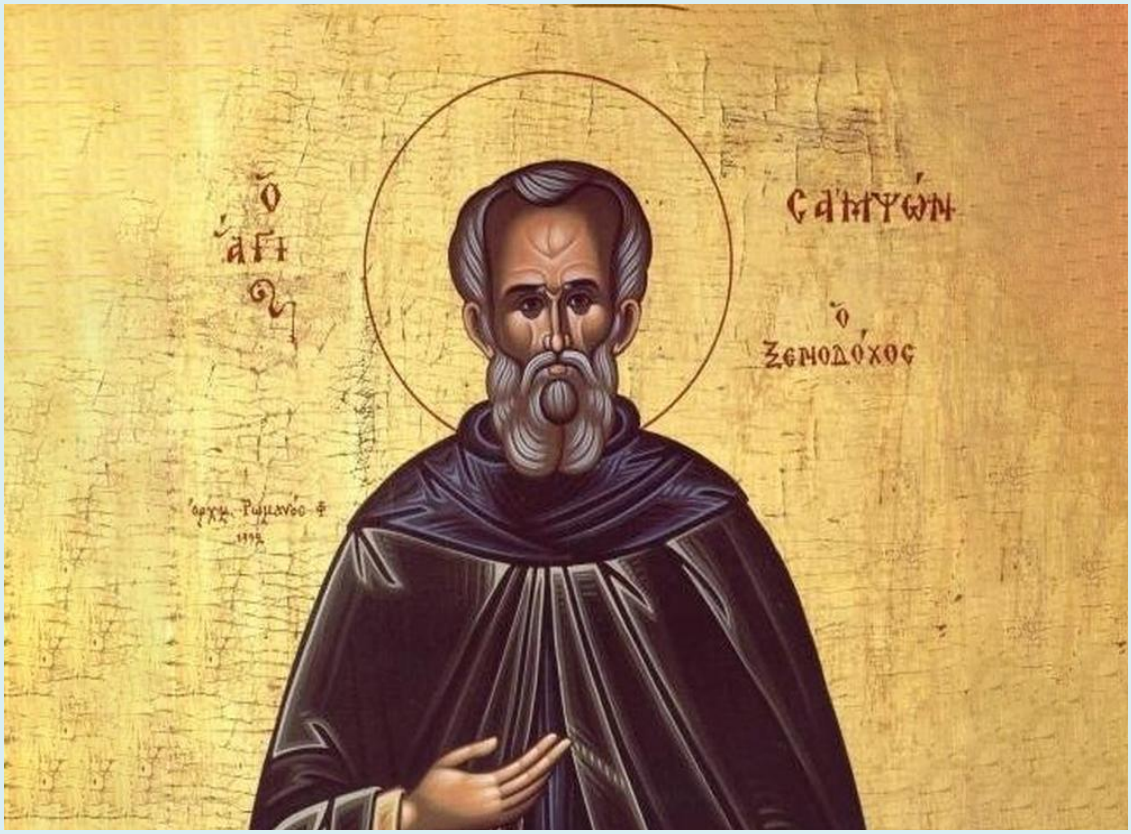

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte, Samson!